

Univerzita Karlova

Filozofická fakulta

Ústav Dálného východu

Bakalářská práce

Veronika Svatošová

Sexuální menšiny a jejich komunity v Korejské republice

Sexual minorities and their communities in Republic of Korea

Praha 2017

Vedoucí práce: PhDr. Tomáš Horák, Ph.D

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracovala samostatně a výhradně s použitím citovaných pramenů, literatury a dalších z uvedených zdrojů.

V Praze, dne

.....

Jméno a příjmení

Poděkování:

Na tomto místě bych ráda poděkovala PhDr. Tomáši Horákovi, Ph.D za cenné připomínky a komentáře, kterými přispěl k vypracování této bakalářské práce. Také bych ráda poděkovala své rodině, zejména pak mamince, bez jejichž podpory a obětování by mé studium nebylo možné.

Klíčová slova:

sexualita, homosexualita, LGBT, sexuální menšiny, homosexuální komunity, sociální hnutí, Korea

Keywords:

sexuality, homosexuality, LGBT, sexual minorities, homosexual communities, social movement, Korea

Abstrakt:

Předmětem práce je snaha o představení menšinové sexuální orientace jako společensko-kulturního jevu v Korejské republice. Po krátkém historickém a obecně kulturním úvodu se zaměří na komunitní hnutí příslušníků sexuálních menšin jako specifické subkultury moderní společnosti od formativních počátků do současnosti. V další části se bude věnovat vlivu internetu a souvisejícím změnám v životě menšin. Dále zmapuj situaci v oblasti sociálních hnutí, tj. představí hlavní zájmové skupiny a organizace bojující proti společenským předsudkům vůči homosexualitě a hájící práva sexuálních menšin. V této části se budu věnovat i životu příslušníků sexuálních menšin v rámci vysokoškolské komunity na vybraných korejských univerzitách. Práce také představí kulturně společenské akce typu festivalů. V poslední části se zaměří na legislativní ošetření oblasti sexuálních menšin a jejich obraz v zábavním průmyslu. Vzhledem k zaměření práce půjde z větší části o shromáždění a organizaci dostupných informací do souvislého, strukturovaného celku.

Abstract:

The main aim of this thesis is to present the minority sexual orientation as a sociocultural phenomenon in the Republic of Korea. After a brief introduction regarding history and general culture, the thesis will focus on community movement of the members of sexual minorities as a specific subculture of modern society, from the formative beginnings all the way to the present. The next part is dedicated to the influence of the internet and related changes in the lives of the minorities. Then the thesis will look deeper into the situation of social movements which means it will present the main interest groups and organizations not only fighting the societal prejudice against homosexuality, but also defending the rights of sexual minorities. This particular part will also pay attention to the lives of the members of sexual minorities within university community at selected Korean universities. The thesis will also introduce socio-cultural events, such as festivals. The final part will focus on legal provisions of sexual minorities and their image in the entertainment industry. Considering the focus of this thesis, the point is mainly to gather and organize available information into a coherent and structured whole.

Obsah

Úvod	7
1. Obecný úvod k tématu sexuální orientace	9
1.1. Transsexualita	11
1.2. Obecná a korejská terminologie	12
2. Homosexualita v průběhu korejských dějin	14
3. Formování homosexuální komunity	18
3.1. Itaewon jako nové centrum homosexuální komunity a otevírání prvních korejských gay klubů	19
3.2. Asijská finanční krize a příchod fenoménu ččimčilbangů	21
3.3. Nástup internetu a jeho vliv na rozvoj homosexuální komunity a hnutí	22
3.3.1. BBS skupiny a jejich přínos komunitě	23
3.3.2. První web pro homosexuály Exzone a cenzura ze strany státu	24
3.3.3. Ivancity, od sexuální objektivizace po úspěšný podnik	26
3.3.4. Daum Café, denní online život vs. noční život na Ivancity	29
4. Vznik organizací podporujících hnutí homosexuálů a sexuálních menšin od svržení vojenského režimu po současnost	30
4.1. Čchodonghō, Mezi přáteli a Kkirikkiri	31
4.2. Vznik studentských klubů na půdě univerzitních kampusů	34
4.2.1. Univerzita Jōnse a Come Together	34
4.2.2. Soulská národní univerzita a QIS	36
4.2.2.1. Zvolení studentky lesbické orientace do funkce prezidentky studentské rady	37
4.2.3. Kluby a skupiny na dalších korejských univerzitách	38
4.3. Kulturní a filmové queer festivaly	40
4.4. Solidarita za LGBT lidská práva v Koreji, magazín Buddy a KSCRC	42
4.4.1. Magazín Buddy a další pokusy o pravidelnou publikaci	42
4.4.2. KSCRC - Korejské kulturní a právní centrum sexuálních menšin	44
5. Sexuální menšiny v současné Koreji	46
5.1. Legislativní a medicínské ukotvení homosexuality a transsexuality	47
5.2. Státní cenzura, zákon na ochranu mládeže a návrh anti-diskriminačního zákona	50

5.3. Homosexualita v korejské armádě	53
5.4. Homosexualita v korejském zábavním průmyslu	55
5.4.1. Filmy a filmový průmysl	55
5.4.2. Televizní vysílání a známé osobnosti z LGBT komunity	56
5.4.3. Muzikály	62
Závěr	63
Seznam zdrojů	66

Úvod

Tématem této práce je seznámení s menšinovými sexuálními orientacemi jako společensko-kulturním jevem v Korejské republice. Kromě jedné práce zaměřené na vnímání homosexuality v současném korejském filmu nebylo téma dotýkající se sexuálních menšin v Koreji na české akademické úrovni hlouběji zpracováno. Proto je cílem mé práce z větší části hlavně shromáždění a organizace dostupných informací do souvislého, strukturovaného celku. Práci jsem rozdělila na několik hlavních částí, ve kterých se budu věnovat jednotlivým aspektům tematiky.

Po krátkém obecném, historickém a obecně kulturním úvodu se v práci zaměřím na komunitní hnutí příslušníků sexuálních menšin jako specifické subkultury moderní společnosti od formativních počátků do současnosti, včetně vlivu internetu a souvisejícím změnám v životě menšin. Popíšu specializované weby a pokusím se charakterizovat specifika on-line a off-line komunit, vzájemné interakce a případné reakce ze strany provozovatelů webu a státních autorit.

Dále zmapuji situaci v oblasti sociálně-politického hnutí, tj. představím hlavní zájmové skupiny a organizace bojující proti společenským předsudkům vůči homosexualitě a hájící práva sexuálních menšin a podmínky jejich vzniku. V této části se budu věnovat i životu příslušníků sexuálních menšin v rámci vysokoškolské komunity na vybraných korejských univerzitách, neboť se toto prostředí jeví jako jeden z nejdůležitějších výchozích bodů pro nastupující generaci bojující za práva sexuálních menšin. Práce také představí kulturně společenské akce typu festivalů a pokusy o pravidelnou publikaci tiskovin pro cílovou komunitu.

V poslední části seznámím čtenáře s legislativním a medicínským ošetřením problematiky sexuálních menšin. Pokusím se nastínit problém s cenzurou ze strany státu, s kontroverzní částí zákona na ochranu mládeže a chybějícím anti-diskriminačním zákonem. Jedna z podkapitol se bude krátce zabývat i diskriminací homosexuálů v korejské armádě a snahám o její zamezení. Nakonec se pokusím shrnout situaci v korejském zábavním průmyslu, s tím že, kvůli již zmiňované existující práci na téma vnímání homosexuality v současném korejském filmu, se budu kinematografií věnovat jen okrajově a spíše se zaměřím na televizní vysílání, muzikály a obraz sexuálních menšin v zábavním průmyslu.

Zbytek práce obsahuje závěr a seznam zdrojů. Práce neobsahuje přílohu.

České překlady a názvy organizací jsou psány kurzívou. V případě první zmínky názvu organizace či osoby uvádím v závorce korejský název a jeho českou transkripci. Pro přepis korejských jmen a názvů používám českou vědeckou transkripci. Při uvádění některých názvů organizací, filmů a televizních pořadů jsem vycházela z jejich zažitých anglických překladů. V práci užívám označení „Korea“ a „korejský“ s platností významu Jižní Korea a jihokorejský.

Zdroje citací a prameny jsou uvedeny v poznámkovém aparátu na konci stránky. Vzhledem k nedostatku knižních zdrojů je práce postavena hlavně na zdrojích ve formě zahraničních odborných prací na dané téma. V práci je mimo jiné značně čerpáno z elektronických zdrojů, převážně článků internetových novin a oficiálních stránek organizací, které v práci zmiňuji. Kromě těchto zdrojů používám informace, které jsem získala z rozhovorů vedených během mého pobytu v Koreji. Vše je zaznamenáno v seznamu zdrojů na konci této práce.

1. Obecný úvod k tématu sexuální orientace a sexuálních menšin

Sexuální orientace je součástí života každého jednotlivce a jedná se o celoživotní, neměnný a nositelem nezapříčiněný a nezvolený stav. Většina jedinců ve všech světových společnostech se řadí svou sexuální orientací mezi heterosexuály. Podle odhadů je jen asi 1 až 10% společnosti homosexuální. Existenci bisexuality, tedy celoživotní vyrovnané náklonnosti k oběma pohlavím, někteří autoři zpochybňují, nebo ji považují za vzácnou. Rozhodující pro rozpoznání sexuální orientace jsou erotické představy, sny, fantazie a kvalita erotické citové náklonnosti – zamilovanosti.¹

Homosexualitas atis (řecky homos – stejný, latinsky sexus – pohlaví) – homosexualita, je termín označující citovou a pohlavní náklonnost k osobě stejného pohlaví. Tento pojem poprvé použil Karl Maria Kertbeny (znám též jako Karl Maria Benkret) v roce 1868.² Před zavedením tohoto názvu se pro homosexualitu užívalo několik názvů, například termín sodomie, který ovšem sloužil i k označení zoofilního chování. Dále se používaly názvy jako uranismus, nebo psychický hermafroditismus.³ Termín heterosexualita je o celých deset let mladší a poprvé se objevil v roce 1978 v práci německého autora Gustava Jägera.⁴ Pro homosexuální muže je zažito označení homosexuál, ale čím dál více se začíná používat z angličtiny přejaté slovo gay. Homosexuální ženy nazýváme lesbami, nebo lesbičkami podle řeckého ostrova Lesbos, na kterém působila starořecká básnířka Sapphó opěvující lásku mezi ženami.

V současné době se v souvislosti se sexuální orientací často objevují pojmy jako *pansexualita* nebo *asexualita*. Termín *pansexualita* je používán k označení sexuální orientace charakterizovaný silnou přitažlivostí, romantickou láskou a/nebo sexuální touhou k lidem bez ohledu na genderovou identitu či biologické pohlaví. Termín *asexualita* slouží k označení absence sexuální touhy nebo absence sexuální orientace, případně obojího současně. V souvislosti s *pansexualitou* vyvstává otázka, nejde-li jen o jiné označení bisexuality, avšak zatímco orientace bisexuálních jedinců se vyznačuje orientací na obě pohlaví, tedy ženy a muže, pansexuály, jak už může napovědět i předpona „pan“, pocházející z řečtiny, která se

¹ WEISS, Petr. *Sexuologie*. 1. vyd. Praha: Grada, 2010, str. 107

² MURPHY, Timothy F. *Reader's guide to lesbian and gay studies*. London: Fitzroy Dearborn Publishers, 2000. str. 325

³ *Kertbeny, Károly Mária (1824-1882)*

http://www.glbqtarchive.com/ssh/kertbeny_km_S.pdf

⁴ SUMMERS, Claude J. *Homosexuality in Renaissance and Enlightenment England: literary representations in historical context*. New York: Haworth Press, c1992. str. 33

překládá jako „úplný“, „veškerý“ či „všechn“, přitahují transgender osoby, transvestité, intersexuálové neboli hermafrodité, což nastiňuje doslova všeobjímající sexuální preference. Existenci *pansexuality* (stejně tak jak už bylo výše jednou zmíněno u bisexuality) zpochybňuje řada autorů a odborníků. Petr Weiss⁵ se na toto téma vyjádřil v rozhovoru pro český gay magazín LUI a doslova řekl: „*Pansexualita není žádná sexuální orientace, není to nic odborného.*“ V rozhovoru dále ještě vysvětlil i svůj odborný názor na bisexualitu: „*Dle mého názoru bisexuální orientace buď neexistuje, nebo je extrémně vzácná. V sexuologii pracuji 31 let a zatím jsem se s pravým bisexuálem nesetkal. Všichni mí pacienti, kteří ke mně přišli s takzvanou problematikou bisexuality, byli egodystonní⁶. Jinými slovy šlo o gaye a lesby, kteří nepřijímají svoji orientaci a bojují s ní. Samozřejmě existuje spousta lidí, kteří mají bisexuální chování, ale orientaci si nelze plést s chováním. To jsou někdy dvě naprosto rozdílné věci.*“⁷

Pansexualita a intersexualita nejsou jediné nové termíny, které se začaly objevovat a používat. V rámci sexuálních menšin, jejich komunit a genderových studií můžeme v poslední době narazit na termíny jako *genderqueer*, *genderfluid*, *agender* apod. jejichž význam může u většinové společnosti narazit na nepochopení a celkové zpochybňování jejich nutnosti. Podle výše uvedeného úryvku z rozhovoru s Petrem Weissem se dá usoudit, že i část odborné veřejnosti se k těmto novinkám staví skepticky. Také i proto se v mé práci zaměřím primárně na homosexuály a transsexuály, kteří, jak budu později uvádět, v Koreji stále usilují o svá práva a bojují proti diskriminaci ze strany většinové heterosexuální společnosti, tudíž by nemělo smysl celou popisovanou problematiku ještě více komplikovat dalšími zástupci sexuálních menšin, když i v západní společnosti není zcela jednoznačný názor ze strany odborníků na uznání těchto nových skupin.

⁵ Přední český sexuolog a psycholog

⁶ Egodystonie (ego-dystonie) je nesoulad určitého citění, prožívání, představ, myšlenek, vlastností nebo chování s vlastním sebepojetím, jejich nepřijetí jako nedílné části své osobnosti, jejich konflikt s pojetím ideálního já. Termín se používá zejména v psychologii abnormálních jevů, které mohou a nemusejí být chápány jako poruchy osobnosti, duševní poruchy nebo poruchy chování.

⁷ *PANSEXUALITA: Ultimátní sexuální orientace a identita. Vítejte ve světě, kde se předpojatost nenosí a láska nezná hranic!*

<http://www.lui-magazine.cz/co-se-deje/item/6078-pansexualita-ultimatni-sexualni-orientace-a-identita-vitejte-ve-svete-kde-se-predpojatost-nenosi-a-laska-nezna-hranic>

1.1. Transsexualita

Transsexualita (neboli transsexualizmus) je nesoulad mezi psychickým a anatomickým pohlavím. Transsexualita je lékařsky diagnostikovaná nemoc a v Mezinárodní klasifikaci nemocí⁸ je označena kódem F64.0.⁹ Definic transsexualizmu je mnoho, ale dají se shrnout do několika následujících bodů:

- Pocit nevhodnosti nebo nepřiměřenosti anatomicky dané pohlavní role.
- Víra, že změna role povede ke zlepšení.
- Výběr sexuálních partnerů téhož pohlaví a chápání sebe sama jako heterosexuála.
- Touha po chirurgické změně pohlaví.¹⁰

U transsexuality rozlišujeme mezi:

- MtF (male to female) – anatomicky muž cítící se být ženou touží po změně jeho sexuální identity směrem ženským
- FtM (female to male) – anatomicky žena cítící se být mužem touží po změně sexuální identity směrem mužským

Termín transsexualismus zpopularizoval v 50. a 60. letech německý lékař Harry Benjamin (1885 – 1986). Benjamin je obecně považován za „otce transsexualismu“. Poruchám pohlavní identity se věnoval celých 30 let svého profesionálního života, od roku 1948 až do ukončení své aktivní činnosti v roce 1978. Podle tohoto muže byla také pojmenována mezinárodní organizace zabývající se problematikou transsexualismu – Harry Benjamin International Gender Dysphoria Association, zkráceně pak HBIAGDA. V současnosti tato organizace změnila svůj název na WPATH (The World Professional Association For Transgender Health, Inc.). Tato organizace definuje mezinárodně uznávané základní standardy péče o transsexuální pacienty (Standards Of Care For Gender Identity Disorders,

⁸ Současná verze Mezinárodní klasifikace nemocí byla schválena 43. Světovým zdravotnickým shromážděním (WHA, World Health Assembly) v květnu roku 1990 a mezi členskými státy Světové zdravotnické organizace (WHO, World Health Organization) vstoupila v platnost roku 1994.

⁹ *Mezinárodní statistická klasifikace nemocí a přidružených zdravotních problémů*
<http://www.uzis.cz/cz/mkn/index.html>

¹⁰ FIFKOVÁ, Hana. *Transsexualita a jiné poruchy pohlavní identity*. Vyd. 2. Praha: Grada, 2008. str. 16

zkráceně SOC), které jsou oporou pro postup v diagnostice a terapii také v České republice. Současná šestá verze těchto standardů byla vydána 20. února 2001.¹¹

1.2. Obecná a korejská terminologie

Souhrnné označení komunit a hnutí leseb, gayů, bisexuálů a transsexuálů se označuje zkratkou LGBT. Užívá se obvykle k souhrnnému označení komunit či hnutí těchto osob a termínů s nimi souvisejících. Nověji se objevuje další rozšíření zkratky o *intersexuály*, tedy na LGBTI a někdy také o Q reprezentující *queer* lidi, tedy takové, kterým jsou mantinely tradičních sexuálních a genderových identit úzké, tedy LGBTIQ.

Queer je zastřešující výraz pro seskupení sexuálních menšin a také popis vznikajícího teoretického modelu, který se vyvinul z tradičních lesbických a gay studií, popisující sexuální orientaci, genderové identity nebo genderové vyjádření, které neodpovídá heteronormativní společnosti. Pojem *queer* má sociopolitický význam a je většinou preferován aktivisty, kteří odmítají tradiční genderové identity, těmi, kteří odmítají dané sexuální identity jako je gay, lesba, bisexuál a konečně těmi, kteří se cítí utlačováni heteronormativy většinové kultury. Některými lidmi je však tento termín stále považován za urážlivý a homofobní.

V prostředí homosexuality se též setkáváme s termínem *coming out*, který pochází z anglického „*coming out of the closet*“ – *vyjít ven (ze skříně)*. Tento termín nemá ustálený český ekvivalent. Coming out se dělí na vnitřní a vnější. V případě vnitřního coming outu jde o proces osobního akceptování své sexuální orientace, v případě coming outu vnějšího se jedná o přiznání orientace rodině, nejbližšímu okolí a vůbec celé veřejnosti.

Korejské slovo pro homosexuála je tongsöngäča (동성애자; 同性愛者). Když nahlédneme do korejského slovníku, zjistíme, že se slovo může přeložit jako "*milovník (osob) stejného pohlaví*" nebo „*člověk milující stejné pohlaví*“. Méně politicky korektní označení je tongsöngjönäča (동성연애자; 同性戀愛者). Jihokorejští homosexuálové však často používají termín ibanin (이반인; 異般人 nebo 二般人), který lze při pohledu na čínské znaky přeložit jako „*jiný typ člověka*“ nebo též "*druhořadý občan*", což většinou zkracují na iban (이반). Termín *ibanin* je záměrná hříčka se slovem ilbanin (일반인; 一般人), které znamená

¹¹ FIFKOVÁ, Hana. *Transsexualita a jiné poruchy pohlavní identity*. Vyd. 2. Praha: Grada, 2008. str. 15

"normální člověk" nebo "obyčejný člověk". K těmto korejským výrazům se přidalo několik dalších slov pocházejících z angličtiny. Tato slova jsou jednoduše přímo z angličtiny transliterována do hangŭlu. Lesbian (lesbička, lesbický) je transliterováno jako 레즈비언 (lečŭbiön), gay (homosexuál, homosexuální) je 게이 (kei), a transgender (transsexuál, transsexuální) se do hangŭlu přepisuje jako 트랜스젠더 (tŭransŭčendŏ).¹²

¹² <http://krdic.naver.com/>

2. Homosexualita v průběhu korejských dějin

Společnost a její určité aspekty se neustále vyvíjejí, některé se vytříbí a jiné v průběhu doby zaniknou, avšak sexualita je jednou z přirozeností lidského života, kterou nelze potlačit a tudíž se projevuje ve všech historických obdobích. To se týká i homosexuality a korejských dějin. Při pohledu na korejské dějiny si z dostupných pramenů můžeme odvodit, že jako společenská norma byl brán klasický heterosexuální vztah mezi mužem a ženou.

Korea a korejská společnost byla značně ovlivněna konfucianismem, kde se kladl veliký důraz na rodinu, což ve značné míře přetrvává až dodnes. Vztahy ve společnosti byly řízeny podle patera příkázání, které ošetřovalo následující vztahy: vztah mezi panovníkem a poddaným, vztah otce a syna, vztah staršího a mladšího bratra, vztah muže a ženy a vztah mezi přáteli. To ovlivňovalo každodenní život a heterosexuální svazky úzce souvisely s konfuciánským principem lásky k rodičům a uctívání kultu předků. Manželství bylo bráno jako samozřejmost a povinnost a jeho hlavním cílem bylo zajistit uctívání kultu předků a pokračování rodu v přímé linii, proto byla heterosexualita brána jako sociální a etická norma a na homosexualitu se nahlíželo jako na něco co tuto normu narušovalo.¹³

V bádání na téma homosexuality v průběhu korejských dějin se nelze opřít o žádné oficiální zdroje informací a musíme vycházet jen z nejrůznějších poznámek či náznaků, které nám mohou dopomoci k utvoření obrazu o tom, jak mohla tehdejší situace pravděpodobně vypadat. Jen díky těmto indiciím můžeme uvést několik možných příkladů homosexuálního chování v průběhu dějinného vývoje na Korejském poloostrově.¹⁴ Je tedy důležité ještě jednou zdůraznit, že následující informace stojí z velké části na dohaděch a domněnkách a proto nemohou být brány jako stoprocentně věrohodné.

Jedním z příkladů možného výskytu homosexuality před nástupem konfucianismu ve starověké Koreji je elitní výběrová skupina mladých mužů pocházejících ze šlechtických rodin, takzvaní hwarangové (화랑, 花郎) z období království Silla (57 př. n. l – 935 n. l.). Hwarangové, neboli „*Výkvět mládeže*“ (v angličtině též známí jako „*Flower Boys*“) byla organizace sdružující mladé muže z „dobrých“ rodin, která fungovala jako vzdělávací instituce a společenský klub. Z počátku se zaměřovala na vzdělání v oblasti umění a kultury vycházející z buddhismu. Myšlenka hwarangů jako vojenské skupiny se zformovala až pod

¹³ Young-Gwan Kim and Sook-Ja Hahn. Homosexuality in Ancient and Modern Korea..Culture, Health & Sexuality. Vol. 8, No. 1 (Jan. - Feb., 2006), s 61.

¹⁴ Seo, Dongjin: Mapping the Vicissitudes of Homosexual Identities in South Korea, s 68.

vlivem Japonska a jeho prosazování kodexu Bušidó. Podle čínských zdrojů byli hwarangové původně známi díky své fyzické kráse a používání make-upu a jiných kosmetických dekorací a doplňků.¹⁵

Na tvrzení, že hwarangové byli homosexuální organizace je více názorů. Někteří tvrzení podporují, jiní s ním nesouhlasí, lze ale předpokládat, že v organizaci sdružující muže logicky stoupá pravděpodobnost, že se v ní určité procentuální zastoupení homosexuálního chování vyskytlo. Připustíme-li, že mezi hwarangy k homosexuálnímu styku docházelo, musíme zvažovat i možnost, že v těchto případech šlo o tzv. zástupnou homosexualitu. Jedná se o styk mezi osobami stejného pohlaví, kde však nezáleží na sexuální orientaci zúčastněných osob. K tomuto styku často dochází v situacích, kdy z nějakého důvodu není možný styk s opačným pohlavím, například ve vězení nebo jiné stejnopohlavní společnosti.

Označení hwarang dalo vzniknout slovům jako hwarjangi (화랑이) nebo hwanjangnom (화냥놈), která sloužila jako označení pro *sukničkáře, nebo líného povaleče*. Můžeme se setkat i se slovem hwarjangnjön (화랑년) s významem *děvka, prostitutka*.¹⁶

Z období království Silla se v historii, kromě několika buddhistických mnichů, kteří údajně projevíli náklonnost k osobám stejného pohlaví, jeden z nich byl údajně vyhledávaný několika Sillskými aristokraty i Čínským císařem z dynastie Tang,¹⁷ objevuje i jedna významná postava spojovaná s homosexualitou. Tou je 36. král Silla Hjegong (혜공, 惠恭王, 756 –780).¹⁸ Král Hjegong nastoupil na trůn ve věku pouhých 8 let a roli vládce se nepřizpůsobil dobře, vedl zhýralý život a palác udržoval v nepořádku. Během své vlády se potýkal s několika povstáními, z nichž mu nakonec poslední bylo osudné. Hjegong byl považován za zženštilého, kvůli jeho dívčímu chování a historici ho popisovali takto: „Podle vzhladu muž, povahou žena.“¹⁹ Král Hjegong byl spolu s královnou zabit při útoku na palác,

¹⁵ RUTT, Richard (1961) The Flower Boys of Silla (Hwarang). Transactions of, the Korean Branch of the Royal Asiatic Society, vol. 38. str. 1-61

¹⁶ Young-Gwan Kim and Sook-Ja Hahn. Homosexuality in Ancient and Modern Korea..Culture, Health & Sexuality. Vol. 8, No. 1 (Jan. - Feb., 2006), str. 62

¹⁷ Yun, Gahyeon: *Do Human Right Exist for Korean Gay and Lesbians?*, str. 4

¹⁸ *대한민국의 성소수자 역사*

https://ko.wikipedia.org/wiki/%EB%8C%80%ED%95%9C%EB%AF%BC%EA%B5%AD%EC%9D%98_%EC%84%B1%EC%86%8C%EC%88%98%EC%9E%90_%EC%97%AD%EC%82%AC

¹⁹ Löwensteinová, Miriam; Zemánek Marek: *Samguk jusa - Nepominutelné události Tří království*, str. 111-112.

rkterý proběhl v dubnu roku 780, protože se jeho poddaní nemohli vyrovnat s jeho zženštilostí.²⁰

Dalším možným příkladem homosexuality v dějinách Koreje je 7. král království Korjo (918 – 1392), král Mokčong (목종, 穆宗, 980 – 1009) a 31. král království Korjo, král Kongmin (공민, 恭愍王, 1352 - 1374), známý také jako učenec a malíř.²¹ Král Kongmin se oženil s mongolskou princeznou Noguk (노국대장공주, 魯國大長公主), která v roce 1365 umřela při porodu. Po smrti královny začal král Kongmin upadat do depresivních stavů a stal se mentálně velmi nevyrovnaným.²² Oba výše zmínění králové byli podle záznamů pověstní tím, že si udržovali stále několik takzvaných wonchung – „mužských milenců“. Král Kongmin po smrti jeho manželky údajně nechal vzniknout službu, která měla za cíl vyhledávat mladé muže z celé země, kteří by se připojili k jeho dvoru.²³

V pozdější době během éry Čoson bylo na homosexualitu pod vlivem konfucianismu nahlíženo, jak už bylo výše zmíněno, jako na něco špatného. Konfucianští vzdělanci o homosexualitě tvrdili, že se jedná o zvrácené praktiky šlechty z Korja. Přesto bylo hlášené homosexuální chování jak mezi členy společenské vyšší střední třídy, tak mezi obyčejným lidem z nižší venkovské třídy.²⁴ Většinou se jednalo o mladé vdovce, kteří pojali za své milence mladé, dobře vypadající chlapce. Starší muži si své milence „kupovali“ dary, zejména to bylo ošacení. Díky tomu byl chlapcův vztah veřejně známý v obci, ve které žil.²⁵

Oproti mužské homosexualitě, která se tiše akceptovala, byla ženská homosexualita, jak se zdá v podstatě zcela nepřipustná. Jako příklad může posloužit případ z období vlády krále Sedžonga. 24. října 1436 svolal král Sedžong schůzi svého kabinetu, aby prodiskutoval zvěsti o tom, že jeho snacha udržuje poměr se služebnou. To se později potvrdilo a ministři

²⁰ FRANCOEUR, Robert T. Raymond J NOONAN. The International encyclopedia of sexuality. str. 947

²¹ 대한민국의 성소수자 역사

https://ko.wikipedia.org/wiki/%EB%8C%80%ED%95%9C%EB%AF%BC%EA%B5%AD%EC%9D%98_%EC%84%B1%EC%86%8C%EC%88%98%EC%9E%90_%EC%97%AD%EC%82%AC

²² 고려 공민왕

https://ko.wikipedia.org/wiki/%EA%B3%A0%EB%A0%A4_%EA%B3%B5%EB%AF%BC%EC%99%95

²³ Yun, Gahyeon: *Do Human Right Exist for Korean Gay and Lesbians?*, str. 4

²⁴ Young-Gwan Kim and Sook-Ja Hahn. *Homosexuality in Ancient and Modern Korea*. Culture, Health & Sexuality. Vol. 8, No. 1 (Jan. - Feb., 2006), str. 62

²⁵ RUTT, Richard (1961) *The Flower Boys of Silla (Hwarang)*. Transactions of, the Korean Branch of the Royal Asiatic Society, vol. 38., str. 58

radili králi, aby jeho snachu zbavil šlechtického stavu a vyhnal ji z paláce a tím tak zachoval čest a důstojnost královské rodiny.²⁶

Mohli-li jsme vyvozovat alespoň nějaké závěry o homosexualitě osob z vyšších společenských vrstev díky výše uvedeným poznámkám z různých zdrojů, u osob z nižších vrstev takovéhoto zdroje chybí docela, a tak můžeme stavět pouze na domněnkách. Přesto se jako další mužskou skupinou s výskytem homosexuality uvádí takzvaní *namsadang* (남사당). Jednalo se o kočovné baviče, kteří putovali po venkovských oblastech, a svá představení hrála pro lid z nižších vrstev. Skrze svou hudbu, tanec a loutková představení si tropili žerty ze šlechty. Mezi nejpopulárnější parodie, se kterými vystupovali, patřila ta o provinčním šlechtici, který utratil velké sumy peněz za pěkné chlapce. Mnoho z těchto umělců byli mladí chlapci, kteří chodili oděni do ženských šatů a pro své manažery vydělávali i prostřednictvím prostituce.²⁷

S příchodem misionářů ze západu se objevují záznamy o homosexualitě i z jejich zdrojů. V roce 1885, Horace Allen, první západní misionář a lékař žijící v Koreji zaznamenal, že se setkal s případem 76 chlapců trpících pohlavní chorobou, která se u nich vyskytovala v oblasti rekta, což bylo výsledkem jejich „nepřirozeného systému sexuálního uspokojení“. Allen nebyl jediným ze západu, kdo zaznamenal homosexuální chování v Koreji. Objevila se například zpráva o studentovi jedné z prvních západních škol zřízených v Koreji, který byl vyloučen poté, co byl přistižen při pohlavním styku s jedním mužským zaměstnancem školy.²⁸

²⁶ Yun, Gahyeon: *Do Human Right Exist for Korean Gay and Lesbians?*, str. 4

²⁷ Young-Gwan Kim and Sook-Ja Hahn. *Homosexuality in Ancient and Modern Korea*. Culture, Health & Sexuality. Vol. 8, No. 1 (Jan. - Feb., 2006), str. 62

RUTT, Richard (1961) *The Flower Boys of Silla (Hwarang)*. Transactions of, the Korean Branch of the Royal Asiatic Society, vol. 38. s 59

²⁸ *Neff, Robert: Homosexuality in Joseon Kingdom era.*

http://koreatimes.co.kr/www/news/culture/2013/04/135_133405.html

3. Formování homosexuální komunity

Počátky formování homosexuální komunity v Koreji bychom mohli dotovat do sedmdesátých let. Od roku 1970²⁹ vzniká subkultura gayů ve velkých městech, jako je Soul nebo Pusan. Můžeme předpokládat, že dva hlavní důvody vedoucí ke tvorbě těchto komunit jsou velká koncentrace obyvatel, jež má mnohem vyšší potenciál nabídnout možnost pro interakci s osobami ze stejné menšinové skupiny než vesnice a malá města a jako druhý důvod je z toho vyplývající anonymita, kterou velká města s vysokou hustotou obyvatelstva nabízejí.

V Soulu se první taková subkultura vytvořila v oblastech Čongro, Čungmuro a Mjōngdong. V letech 1970 do začátku 90. let se zde provozovaly takzvaná „gay“ kina/divadla. V oblasti Jongro se dění soustředilo do okolí Pagoda parku, který se dnes jmenuje Tapgol park (탑골 공원, 塔골公園). Mezi návštěvníky tehdejších gay zařízení (údajně 20 ze 100 přítomných) patřili i cizinci homosexuálové – obchodníci a turisté z Japonska, Filipín a Hong Kongu. Mezi tyto cizince se řadili i Američané, kteří v té době v Koreji sloužili na vojenských základnách. Je známo, že někteří z korejských homosexuálů, kteří navázali s Američany vztah, nakonec odešli do zámoří.³⁰

Nechvalně známé kino „P“ (kino Pagoda) posloužilo jako opora při vzniku nespočtu dalších gay podniků v okolí, především tzv. gay saun. Ve skutečnosti se nejednalo o sauny jako takové, ale o místnosti, kde mohli mít homosexuální muži sex. V úzkých uličkách sousedství Nakwon-dong, které bylo v té době známo jako „čtvrť červených luceren“ kde si podávali ruce prostitutky s gangstery, pak vznikaly první gay bary, které fungovaly po vzoru těch japonských, což v praxi znamenalo, že spíše než o bary šlo o jakýsi druh karaoke podniků pro homosexuály. Tyto bary bylo pro nové členy komunity celkem složité najít, jejich vchody byly většinou ukryty v tmavých postraních uličkách, bez vývěsních štítů, které by upozorňovaly na existenci baru. V době o které mluvíme, bylo v těchto oblastech údajně na čtyřicet podniků podobného ražení a vlastníky podniků byli hlavně Japonci.³¹

²⁹ Samozřejmě je možné, že to bylo i dříve

³⁰ Cho, Song Pae. *Faceless Things: South Korean gay men, internet, and sexual citizenship*, str. 29

³¹ Douglas Sanders. *Mujigae Korea*, str. 14

Cho, Song Pae. *Faceless Things: South Korean gay men, internet, and sexual citizenship*, str. 29

3.1. Itaewon jako nové centrum homosexuální komunity a otevírání prvních korejských gay klubů

V období mezi rokem 1970 až 80 byla korejská gay scéna v útlumu, to v praxi znamenalo, že veškeré komunitní dění se odehrávalo v rámci výše zmiňovaných barů a saun a k žádným výrazným změnám nedocházelo. Je dost možné, že útlum mohl být částečně zapříčiněn tehdejšími politickými děním a naléhavostí problémů s ním spojených. To se změnilo s příchodem 90. let a demokratizací země, kdy začínají vznikat organizace bojující za práva homosexuálů a lesbiček, kterým se budu věnovat samostatně v následující části práce.

Novým útočištěm pro gaye a vůbec celou LGBT komunitu se stal Itaewon, čtvrť která byla blízko velké americké vojenské základně. Díky velkému množství cizinců v této čtvrti zde kolem roku 1995 začali vznikat gay kluby a bary, které byly nejdříve provozovány Korejci, kteří měli zkušenost s životem v cizině, a zpočátku sloužili převážně právě cizincům. Tyto bary začaly zákonitě přitahovat pozornost i mladých „domácích“ homosexuálů z Koreje, kteří se o jejich existenci dozvídali skrze BBS skupiny³². Díky těmto skupinám bylo možné domlouvat si setkání a pro mnohé to byla první příležitost pro kontakt s ostatními lidmi z komunity.³³ Přerod Itaewonu do čtvrti pro homosexuály byl možný díky třem hybným silám – zformování korejského hnutí gayů a lesbiček, BBS skupinám a vzniku nového „trhu“ a poptávce po něm. Je nutné říct, že v porovnání třeba s americkou čtvrtí Castro v San Franciscu, kde homosexuálové i žijí³⁴, Itaewon nebyl místem bydliště, ale místem víkendové zábavy. K tomu se pojí vznik označení „víkendový gay“, který popisuje životní styl mnoha korejských homosexuálů, kteří striktně oddělovali jejich život během týdne, kdy fungovali jako řádní zaměstnanci, studenti a synové či manželé od jejich víkendových návštěv gay klubů.

Prvním tanečním gay klubem otevřeným v Itaewonu a celé Jižní Koreji byl klub *Spartacus*. *Spartacus* byl klub západního stylu a byl provozován korejským homosexuálem, který strávil nějaký čas cestováním po jihovýchodní Asii a jinde po světě. Navzdory dosažení

³² O BBS skupinách podrobněji v podkapitole 3.3.1. BBS skupiny a jejich přínos komunitě.

³³ SHIN, Gi-Wook a Paul Y. CHANG. *South Korean social movements: from democracy to civil society*. 1st pub. and New York: Routledge, 2011. Routledge advances in Korean studies. str. 213

³⁴ The Castro nebo Castro District je část amerického města San Francisco, ležící ve čtvrti Eureka Valley jihozápadně od centra města. Má rozlohu 1,36 km² a žije v ní okolo dvanácti tisíc obyvatel, hlavní tepnou je ulice Castro Street. Oblast je známá jako centrum místní LGBT komunity. V šedesátých letech sem relativně nízké nájemné lákaly příslušníky hnutí hippies, tolerantní atmosféra vedla ke vzniku prvních zábavních podniků pro homosexuální klientelu. V roce 1972 se do Castra přistěhoval aktivista za práva sexuálních menšin Harvey Milk, kterého místní obyvatelé zvolili roku 1977 jako prvního otevřeně homosexuálního politika do sanfranciského městského zastupitelstva.

velkého úspěchu a popularity, byl klub díky bojkotu ze strany návštěvníků o několik let později zavřen. K bojkotu došlo v důsledku nedodržení dohody mezi majitelem klubu a lidmi z prvního veřejně distribuovaného magazínu pro homosexuály a lesby – *Buddy*³⁵. Majitel klubu přislíbil možnost prodeje magazínu v prostorách klubu, ale nakonec své slovo nedodržel a celá situace vedla již ke zmíněnému bojkotu. Na bojkotu klubu Spartacus je zajímavé to, jak demonstruje zvyšující se semknutost homosexuální komunity z Itaewonu, jelikož k bojkotu dopomohl jediný příspěvek zveřejněný na jedné z BBS skupin.

V dnešní době je Itaewon často nazýván jako „*Homo Hill*“, který leží blízko takzvanému „*Hooker Hill*“. Tato označení nejsou úplně správná, protože se jedná jen o dvě postraní ulice blok nebo dva od hlavní ulice Itaewon-ro. Gay podniky v Itaewonu jsou jasně označení duhovou vlajkou reprezentující LGBT hnutí, takže jsou pro návštěvníky snadno rozpoznatelné. Při návštěvě „*Homo Hill*“ se dnes dají navštívit bary a kluby jako: Soho, Why Not, Looking Star, The LINK, Trance, Queen a další. Itaewon už ale není místem pouze pro gay bary a kluby, ale můžeme zde najít podniky i pro další sexuální menšiny jako jsou transsexuálové. Co se týká podniků pro lesbičky, je zajímavé, že ty se povětšinou nacházejí v oblasti Hongdae, kde lze navštívit místa jako: Mong, Club Labris, Brick, Paul Kitchen a Pink Hole.

³⁵ O magazínu Buddy více v kapitole 4.4.1. Magazín Buddy a další pokusy o pravidelnou publikaci

3.2. Asijská finanční krize a příchod fenoménu ččimčilbangů

V roce 1997 zasáhla většinu států východní a jihovýchodní Asie finanční krize, která začala v Thajsku a kromě Thajska byly nejhůře zasaženy i Indonésie a Jižní Korea. A právě v období Asijské finanční krize se v homosexuální komunitě objevuje fenomén tradičních korejských saun – ččimčilbangů (찜질방) provozované homosexuály, kteří v důsledku nastalé krize přišli o zaměstnání. Tato místa dříve navštěvována převážně ženami středního věku se proměnila v místa s ukrytými místnostmi, kde mohli homosexuálové provozovat anonymní sex. Jedním z prvních takových podniků v Soulu byl *Jakdol* (약돌). V dnešní době lze tyto podniky nalézt téměř v každé části Soulu a v každém větším městě jako je například Pusan, Dägu, Kwangdžu atd. existuje alespoň jedna ulice, nebo čtvrť kde se dají navštívit gay bary, kluby či právě ččimčilbangy.

Podle některých z návštěvníků, kteří tyto podniky nenavštěvují pouze za účelem fyzického styku, ale s touhou navázání vztahu a lásky se ččimčilbangy můžou časem stát zklamáním. Pověst ččimčilbangů jakožto míst k nevázanému anonymního sexu může negativně ovlivnit vnímání homosexuálů konzervativní společností, která homosexuály a celé hnutí LGBT vidí hlavně jako skupinu perverzně smýšlejících a chovajících se lidí. Ččimčilbangy se stali tématem zapálených diskusí i v gay komunitě, kdy někteří z aktivistů ččimčilbangy zaníceně kritizovali, ale tato kritika se střetávala s obhájci „sexuální svobody“. Zajímavé je, že i někteří z konzumentů služeb saun se nevyhýbali kritice těchto podniků. Sami si uvědomovali některé zápor, jako třeba, že podniky neslouží k socializování homosexuálů, ale zároveň argumentovali tím, že tato místa pro mnoho z nich slouží jako úleva od stresu. Proto se status ččimčilbangů ustálil na něčem co by se dalo nazvat jako „nutné zlo“.³⁶

³⁶ Cho, Song Pae. *Faceless Things: South Korean gay men, internet, and sexual citizenship*, str. 61-69

3.3. Nástup internetu a jeho vliv na rozvoj homosexuální komunity a hnutí

Stejně tak jako všude ve světě, napříč všemi kulturami a společenskými vrstvami, se důležitou součástí korejské homosexuální komunity stal internet. V porovnání s dnešní dostupností internetu na každém rohu a možností nosit celý virtuální svět v kapse v podobě chytrých telefonů byl tehdejší internet takřikajíc v plenkách, ale i tak se internet už tehdy ukázal jako mocný nástroj pro jednoduché a pohodlné komunikování. V této části mé práce se pokusím o popis vlivu internetu na korejskou gay komunitu a celé LGBT hnutí.

Zaměřím se především na devadesátá léta, kdy se vedle již fungujících BBS skupin, kterým bude věnována hned následující podkapitola, objevily dvě hlavní webové stránky pro homosexuály - Exzone a Ivancity (이반시티). Tyto weby pomohly spojit izolované jednotlivce, kteří ať už z důvodů imobility nebo kvůli místu jejich bydliště – malá města či venkov - neměli možnost k jiné interakci s ostatními členy komunity. Internet jim doslova dopomohl k socializování se přímo zpoza monitorů počítačů. Pokusím se osvětlit s jakými záměry a proč byly weby zprovozněny, jaké nabízely služby a jak se s postupem času vyvíjely. Vzhledem k tomu, že jeden z popisovaných webů už zanikl a tudíž není možné čerpat informace přímo z něj, jsem byla nucena použít informace z jiných zdrojů. U druhého z webů mě ke stejnému řešení donutila potřeba registrace, která je pro osobu žijící mimo Koreu složitější.

Poslední, v současnosti hojně využívanou platformou pro komunikaci a další možné utváření komunity, kterou v krátkosti představím na konci této části práce, bude tzv. „Daum Café“.

3.3.1. BBS skupiny a jejich přínos komunitě

BBS skupiny (Bulletin Board Service) využívané homosexuály se zformovaly v roce 1995 na třech hlavních korejských internetových serverech a díky vzniku těchto skupin získala korejská gay a lesbická komunita možnost k rapidní expanzi.

BBS skupiny by se daly popsat jako systém elektronických nástěnek, jež byly po počáteční registraci volně a ve většině případů i zdarma přístupné, rozděleny byly podle témat, do kterých mohli uživatelé v rámci nastavených pravidel přispívat. Fungovaly na bázi jednoduchého systému, jehož rozhraní dovoľovalo komunikaci přes privátní i skupinové textové zprávy (dnes by se to dalo přirovnat k diskusním fóřům), které umožňovaly interakci uživatelům užívající stejný server. Systém BBS předcházel masovému používání internetu v době, kdy se uživatelé k BBS připojovali pomocí vytáčené telefonní linky a modemu. Tento nový on-line svět se diametrálně lišil od reálného venkovního off-line světa gay barů a klubů, ve kterých šlo primárně o zábavu většinou spojenou s alkoholem. Na rozdíl od této někdy až povrchní touhy po zábavě v barech měli homosexuálové možnost na jedné z „diskusních nástěnek“ serveru *Hitel* probírat témata, která je opravdu zajímala a tížila, například otázku homosexuální identity nebo problém HIV/AIDS. Nově nabytá možnost komunikace přes BBS skupiny zvýšila sebeuvědomění homosexuální a lesbické komunity, pomohla překonat geografickou izolaci homosexuálů žijících mimo Soul a celkové propojení formujících se organizací a vysokoškolských skupin, čímž se zvýšila diverzita celého hnutí.³⁷ Pod vedením takzvané „druhé generace“ gay a lesbických aktivistů pořádaly skupiny pravidelná setkání nazývaná *chǒngmo*, která se konala na místech jako Namsan. Účastníky těchto setkání byli obyčejní gayové a lesbičky, kteří měli kromě možnosti setkat se s dalšími lidmi z komunity, šanci k vyslechnutí přednášek a diskusí o politice, aktivismu nebo HIV/AIDS.

Ačkoliv BBS skupiny skvěle fungovaly při organizaci a budování korejské homosexuální komunity a kultury, nedaly se využívat pro vlastní prezentaci. Společnosti, které provozovaly servery pro BBS skupiny, nedovolovaly homosexuálům přidávat osobní a sebe představující příspěvky. Uživatelé skupin si toto omezení uvědomovali a jeden z nich, přestože věděl, že tato jeho akce může vést k zrušení nejen jeho členství, ale celé diskusní skupiny, položil otázku, proč se heterosexuálové mohou svobodně prezentovat a seznamovat

³⁷ SHIN, Gi-Wook a Paul Y. CHANG. South Korean social movements: from democracy to civil society. 1st pub. and New York: Routledge, 2011. Routledge advances in Korean studies. str. 213

se, zatímco oni – homosexuálové - nesmějí. Tato nespokojenost nakonec vedla k založení prvních webů určených čistě pro gaye a lesbičky.³⁸

3.3.2. První web pro homosexuály Exzone a cenzura ze strany státu

Nespokojenost s omezenými možnostmi v rámci BBS skupin vedla jednoho z uživatelů ke spuštění internetové stránky Exzone, prvního webu věnovaného homosexuální komunitě. Web Exzone byl zprovozněn 6. června 1997. Stránka byla financována ze soukromých zdrojů jejího tvůrce, který ji i spravoval. Ačkoliv už existovaly výše zmiňované BBS skupiny vznik webů jako Exzone přinášel nové možnosti. Velkým rozdílem mezi Exzone a BBS skupinami byla ochrana soukromí. Při registraci k BBS skupině musel uživatel na rozdíl od Exzone uvést své pravé jméno a adresu a tyto údaje byly uchovávané správcem serveru, na kterém byla daná skupina provozována.

Tvůrce a provozovatel postavil Exzone na konceptu, který si kladl za cíl vytvoření prostoru pro dvě hlavní funkce - „Open Meetings“ a „Exzone Family“. Funkce „Open Meetings“ měl sloužit jako otevřený prostor pro upřímnou komunikaci a setkávání členů. Zatímco „Exzone Family“ byla snaha o vytvoření menších skupin po vzoru opravdových rodin, což pro členy sice znamenalo, že musí ostatním členům „rodiny“ odhalit vlastní identitu, ale zároveň jim to dávalo pocit náležitosti a jistoty, že se v případě nouze budou mít na koho obrátit. Koncept těchto alternativních „rodin“ měl homosexuálům zajistit, že už nadále nebudou muset být nešťastní, a snažil se o vytvoření světa, kde může být homosexuál šťastný i bez partnera a skutečné rodiny. Pro udržení tohoto konceptu byly za pomoci dobrovolníků mazány příspěvky, které byly vyhodnoceny jako příliš sexuálně explicitní.³⁹ I kvůli udržení webu Exzone jako místa skutečně sloužící sociálním potřebám uživatelů a jejich komunitě provozovatel webu Exzone odmítal na svých stránkách jakékoliv reklamy na gay bary. Na druhou stranu muž, který web provozoval, řekl, že chtěl-li by na jeho stránky umístit reklamu třeba ekonomický gigant jako je Samsung, reklamu by zveřejnil. Dle jeho slov by ani nemuselo jít o tak velkou společnost, z jeho úhlu pohledu by zájem o umístění reklamy ze strany středně velkých a malých podniků byl znakem sociální akceptace homosexuality.

³⁸ SHIN, Gi-Wook a Paul Y. CHANG. *South Korean social movements: from democracy to civil society*. 1st pub. and New York: Routledge, 2011. Routledge advances in Korean studies. s 213-214

³⁹ Cho, Song Pae. *Faceless Things: South Korean gay men, internet, and sexual citizenship*, str. 71

1. listopadu 2001 se web Exzone v důsledku cenzury ze strany korejské vlády ocitl v krizi. Ministerstvo informatiky a komunikace (정보통신부)⁴⁰ a jeho etická komise pro informatiku a komunikaci (정보통신윤리위원회) zablokovala mladistvým veškerý přístup k obsahu internetu s homosexuální tematikou. Veškerý obsah internetu týkající se gayů a lesbiček byl označen za obscénní a provozovatelé webů byli nuceni buďto znemožnit přístup k obsahu svých webů všem nezletilým, nebo web úplně zavřít. Provozovatel Exzone proto začal volat po celonárodní stávce, ke které vybízel další v té době dva největší weby pro homosexuály a lesby.⁴¹ 10. ledna roku 2002 Exzone s podporou *Aliance gayů a lesbiček proti pomluvě* a *Právníků pro demokracii*⁴² podali žalobu proti ministerstvu a jejich cenzuře.⁴³ Po neúspěších u tří soudů nižší instance, kdy dva ze tří nižších soudů cenzuru podpořili, ale přesto ve svém rozhodnutí ponechali otevřenou možnost, že se jednalo o protiústavní akt, se případ v roce 2003 dostal až k Ústavnímu soudu kde ale také neuspěl. Navzdory neúspěchu u soudů bylo v roce 2003 na základě názorů nižších soudců Komise pro lidská práva doporučeno odstranění diskriminační klauzule, která označovala homosexuální obsah za závadný, ze zákona na ochranu mládeže. Tato klauzule byla vyňata roku 2004⁴⁴. Přesto, že web v žalobě neuspěl a uživatelé ho postupně opustili, což vedlo k jeho zániku je tento okamžik významným bodem pro korejské hnutí gayů a lesbiček. Nejen že docílily úpravy zákona, ale bylo to poprvé, kdy byly uznány požadavky sexuální menšiny.

⁴⁰ Toto ministerstvo bylo zrušeno 28. května 2008 a jeho agenda přešla na jiné orgány a ministerstva.

⁴¹ Tyto dva weby na jeho výzvu nereagovaly.

⁴² Při překladu názvů do češtiny vycházím z dostupných zdrojů v angličtině, kde jsou organizace jmenovány jako „Lesbian and Gay Alliance Against Defamation“ a „Lawyers for Democracy“.

⁴³ SHIN, Gi-Wook a Paul Y. CHANG. *South Korean social movements: from democracy to civil society*. 1st pub. and New York: Routledge, 2011. Routledge advances in Korean studies. str. 216

⁴⁴ Cho, Song Pae. *Faceless Things: South Korean gay men, internet, and sexual citizenship*, str.73

3.3.3. Ivancity, od sexuální objektivizace po úspěšný podnik

Se zánikem webu Exzone se nejpopulárnější stránkou pro homosexuály stal web Ivancity, který fungoval už od roku 1999. V porovnání s Exzone, o kterém by se mohlo říct, že se snažil uspokojit sociální potřeby homosexuálů web Ivancity nabízel liberálnější prostředí pro vyjádření sexuálních tužeb návštěvníků. Toto bylo podněcováno i třemi nejpopulárnějšími kategoriemi - „Archives“, „Power Dating“ a „Chat Service“. Kategorie „Archives“ byla kolekcí pirátských gay pornografických materiálů, kategorie „Power Dating“ sloužila k on-line seznamování a kategorie „Chat Service“ byla on-line chatovací služba.

Podle zakladatele a provozovatele stránek byl vznik kategorie „Archives“ v podstatě nutný, protože v dané době neexistoval na korejském internetu prostor pro nahrávání a sdílení materiálů obsahující nahotu. Obsah těchto archivů se s přibývajícím množstvím třídil do nejrůznějších sekcí, například podle věku, národnosti, tělesného typu. Ve skutečnosti tyto materiály, které často pocházely ze zahraničních webů (Japonsko, Amerika, Evropa) sloužily pro mnoho mužů jako prostředek pro objevení a prozkoumání vlastní sexuality. Bohužel, obsah této kategorie, stejně tak jako *ččimčilbangy*, vedl pouze k fyzickému uspokojování potřeb. Pod vlivem pornografických snímků se u uživatelů začaly projevovat tužby po někdy až drsnějších sexuálních praktikách.⁴⁵ Můžeme říct, že kategorie „Archives“ korejským gayům dopomohla k tomu, aby se vzájemně vnímali jako sexuální objekty.

V kontrastu s tím kategorie „Power Dating“ měla nabízet více romantické „komodity“. Vytvoření profilu sestávalo z několika kroků, prvním krokem bylo vyplnění on-line dotazníku se základními otázkami jako věk, váha a výška, ale také s více specifickými a osobnějšími položkami jako třeba četnost sexuálního styku. Výsledek dotazníku byl nahrán na osobní profil uživatele, takzvanou „My Page“, kde byly vyplněné informace z dotazníku rozděleny do několika sekcí. Sekce „základní profil“ obsahovala přezdívku, věk, informace o sexuální identitě, místě bydliště (nejednalo se o přesnou adresu, ale jen o město a provincii), je-li uživatel svobodný nebo žije-li v manželství⁴⁶, zaměstnání, druhu bydlení, dosaženém vzdělání a popis typu partnera jakého uživatel hledá. Sekce „tělesný profil“ obsahoval informace o výšce, hmotnosti, tělesném typu uživatele a popis jeho vzhledu (včetně popisu účesu, a zda

⁴⁵ Cho, Song Pae. *Faceless Things: South Korean gay men, internet, and sexual citizenship*, str. 73-75

⁴⁶ Značné množství korejských homosexuálů žije kvůli tlaku společnosti v klasickém heterosexuálním svazku.

nosí brýle nebo ne) a osobnosti, krevní skupině⁴⁷, zda byl kuřák nebo ne, či jak často konzumoval alkohol. Sekce „doplňující profil“ představoval hobby a zájmy uživatele. Vše výše uvedené by se dalo považovat za vesměs obvyklé informace i z dnešních on-line seznamovacích webů, ale poslední ze sekcí byl takzvaný „sex profil“, kde se uváděly informace o četnosti sexuálního styku za týden, preferované sexuální pozice, ale třeba i to, zdali má uživatel knír, nebo barva jeho kůže. Tyto uživatelské profily se daly vyhledávat dvěma způsoby a to za použití „Rychlého vyhledávání“ a „Podrobného vyhledávání“, díky kterým členové mohli rychle a efektivně vyhledávat v databázi „*Power Dating*“ která obsahovala 42,728 profilů. Toto technologicky vylepšené vyhledávání umožňovalo uživatelům hledajícím vztah snadněji vyhledat partnera vyhovujícího jejich preferencím. Začátkem nového tisíciletí začala seznamka postupně ztrácet na popularitě. Podle uživatelů, to bylo proto, že si homosexuální muži začali uvědomovat, že spíše než prostorem pro seznámení s dalšími muži se seznamka stala místem jakési soutěže popularity. K tomu došlo v důsledku toho, že na každém z profilů bylo počítadlo, které znázorňovalo počet „srdcí“, které uživatel obdržel od ostatních. Tato funkce měla původně sloužit pro vyjádření zájmu, ve skutečnosti ale byla neefektivní, neboť někteří z uživatelů posílali tato srdce jen tak z nudy, nebo na oplátku za srdce, která oni sami obdrželi. Někteří z uživatelů získáváním vysokého počtu srdcí zvyšovali svou popularitu. Situace by se dala přirovnat dnešnímu stavu na sociálních sítích, kde se lidé honí za co nejvyšším počtem „lajků“ a „followerů“.⁴⁸

S odlivem pozornosti uživatelů od funkce „*Power Dating*“ se oblíbeným způsobem kontaktu mezi členy stala funkce „*Chat Service*“. Chat na webu *Ivancity* byl dělený na dvě možnosti – „*one-on-one*“ a „*one-to-ten*“ a na otevřené a zavřené místnosti. Jak už názvy napovídají, místnost „*one-on-one*“ sloužila je pro dva uživatele, místnost „*one-to-ten*“ byla až pro deset účastníků chatu. Otevřené místnosti, bylo-li v nich volné místo, byly přístupné všem, zatímco ke vstupu do zavřených místností musel mít uživatel heslo, které se dalo získat od správce místnosti, nebo jiného uživatele, který heslo už znal. Pozoruhodné na těchto chatovacích místnostech bylo jejich třídění do sekcí podle tělesného typu, věku, zájmů, které byly stejné jako u pornografických materiálů v kategorii „*Archives*“. Správci místností měli právo kohokoliv, kdo nesplňoval kritéria místnosti bez varování vyhodit. Když se něco takového stalo, neměl uživatel vyloučený z místnosti žádnou možnost protestovat či

⁴⁷ Korejci věří, že krevní skupina určuje nebo částečně ovlivňuje osobnost a temperament jednotlivce a může se podle ní určit kompatibilita dvou osob.

⁴⁸ Cho, Song Pae. *Faceless Things: South Korean gay men, internet, and sexual citizenship*, str.. 75-76

požadovat nápravu. Další ze zajímavostí bylo, že jakmile místnost opustil její správce, který místnost založil, celá místnost zanikla bez jakýchkoliv stop.⁴⁹

V pozdních devadesátých letech byly díky webu Ivancity zpopularizované tzv. „picí skupiny“ – *sul pŏnkä* (술번개). Tyto skupiny nebyly žádnou novinkou, existovali už během popularity BBS skupin a sloužily k seznámení větších skupin mužů s offline gay scénou. S rostoucí oblibou internetu se i tyto *sul pŏnkä* skupiny staly populárními. *Sul pŏnkä* bylo vlastně setkání skupiny mužů, kteří se o místě a času konání dozvěděli z informačního banneru umístěném na webu. Skupiny se setkávaly v různých čtvrtích Soulu v restauracích a barech, kde spolu popíjelo 15 až 50 mužů. Pro účastníky to byla skvělá příležitost pro setkání s větší skupinou mužů najednou, což jim šetřilo čas, který by strávili při setkávání se s ostatními jednotlivě. Setkání většinou probíhala ve třech fázích – v první fázi šlo o konzumaci alkoholu a hraní her s tím spojených, ve druhé fázi šlo o další pití, a ve třetí fázi se skupiny přesouvaly do karaoke podniků a tanečních klubů. Tyto skupiny tímto pomohly k deterritorializaci gay komunity, neboť navštěvovaly běžné – heterosexuální - podniky, nikoliv gay bary v Itaewonu.⁵⁰

V období, kdy se objevil problém se státní cenzurou, byl web v důsledku klasifikování jeho obsahu jako obscénního uzavřen. Jeho provozovatelé na čas opustili Koreu, ale po jejich návratu zpět do vlasti web Ivancity znovu otevřeli jako web pro dospělé, který byl tentokrát provozován z vlastního serveru.⁵¹ Po uzavření webu Exzone se Ivancity stal nejnavštěvovanější stránkou pro homosexuály a zaujal tak centrální roli ve zprostředkování sociálních i komerčních vztahů v komunitě. Komerencializace Ivancity nespočívala pouze jen ve zveřejňování reklam, ale ve zpoplatnění některých z funkcí webu. To se týkalo například některých funkcí při „*Power Dating*“. Díky už několikrát zmíněnému konci Exzone se Ivancity stal i přes svou komercializaci nejnavštěvovanější stránkou pro homosexuály a díky této vysoké návštěvnosti se z původně „komunitního“ webu stal výdělečný obchod. To potvrdil i přítel a obchodní partner zakladatele Ivancity, který doslova řekl: „*Samozřejmě, že jsme podnik. Možná jsme začínali jako web pro komunitu a z marketingových důvodů se tak i nadále prezentujeme, ale jsme podnik.*“ Pro vedení webu je důležité, aby byli vnímání více jako internetová komunita reprezentující gaye, než jen jako obyčejná „firma“, protože se obávají případného bojkotu ze strany návštěvníků. Ve skutečnosti se, ale i přes snahu udržení

⁴⁹ Cho, Song Pae. *Faceless Things: South Korean gay men, internet, and sexual citizenship*, str. 77-78

⁵⁰ Cho, Song Pae. *Faceless Things: South Korean gay men, internet, and sexual citizenship*, str. 78-79

⁵¹ Cho, Song Pae. *Faceless Things: South Korean gay men, internet, and sexual citizenship*, str. 72

nálepky „komunitního“ webu, najdou muži, kteří si uvědomují situaci a v soukromí ji kritizují. K otevřené kritice se nikdo neodváží, protože i přes velkou komerční povahu webu se jedná o hlavní on-line místo pro homosexuály a tato situace přetrvává do dnes.⁵²

3.3.4. Daum Café, denní život vs. noční život na Ivancity

Daum⁵³ (다음) je korejský portál, který se dá přirovnat třeba k českému Seznamu. Daum nabízí mnoho internetových služeb včetně populárního e-mailu, textové aplikace KakaoTalk a právě i „Daum Café“, které je značně populární.

„Daum Café“ je další z internetových komunitních služeb, která se mezi korejskými homosexuály stala postupně velmi oblíbená. Komunikace přes tuto službu je více orientovaná na komunitu, dá se říct, že oproti Ivancity, kde kontakt probíhá převážně v noci a je pevně svázaná nastavením chatovacích místností, na „Daum Café“ komunikace probíhá během dne v menších skupinách a i témata bývají v porovnání s Ivancity vážnější a hlubší. Samotní homosexuálové tvrdí, že jejich on-line život je rozdělen na denní život na Daum, zatímco svůj noční on-line život tráví na Ivancity.

O popularitě této služby značí, že při zadání klíčového slova 이반 do vyhledávače na hlavní stránce „Daum Café“ dostaneme na 2 769 odkazů.⁵⁴

⁵² Cho Song Pae - Faceless Things: South Korean gay men, internet, and sexual citizenship, s 79-83

⁵³ Ačkoli by se slovo 다음 v české transkripci přepisovalo jako Taum v tomto případě ponechám mezinárodní Daum, protože to tak používá i web samotný

⁵⁴ <http://top.cafe.daum.net/>

4. Vznik organizací podporujících hnutí homosexuálů a sexuálních menšin od svržení vojenského režimu po současnost

Před rokem 1987 a demokratizací Koreje se objevovali pouze malé a místní organizace, které se snažily o podporu homosexuálních jedinců.⁵⁵ Do pozdních šedesátých let existovalo sdružení lesbických řidiček taxi, které mělo stovky členek.⁵⁶ V sedmdesátých letech se zformovala skupinka asi 120 gayů a lesbiček, která pořádala každý měsíc setkání v čínské restauraci. Bohužel toto uskupení nepřežilo do současnosti.⁵⁷ Přesto, že se tyto pokusy o stvoření organizovaných skupin setkaly s neúspěchem, můžeme o nich hovořit jako o jedněch z prvních pokusů o vytvoření organizovaných celků. O tom, proč nedocházelo k rozvoji komunity už dříve, můžeme jen spekulovat, nicméně mě napadají dva důvody, proč začalo docházet k formování hnutí bojujícího za práva sexuálních menšin teprve po svržení autokratického režimu. Prvním z nich je fakt, že před demokratizací země tehdejší vládnoucí režim značně omezoval občanské svobody a tím i možnosti k vytváření podobných skupin. V podstatě by se to dalo přirovnat k situaci, která panovala i u nás, kdy se LGBT hnutí začalo vytvářet až v porevoluční době. Druhým z důvodů mohl být i stále silnější vliv západní společnosti včetně setkávání se se zástupci cizích LGBT skupin. To mohlo být pro korejské členy sexuálních menšin podnětem k zakládání organizací ve smyslu politicky aktivních skupin. Tuto mou domněnku částečně podporuje i následující popisovaná událost a to vznik organizace *Sappho*.

Vznik první řízené organizace pro lesbičky se datuje do roku 1991.⁵⁸ Jednalo se o *Sappho*, organizaci kterou založila afro-američanka pracující pro americkou armádu v Koreji. Tato žena byla jednou z narůstajícího počtu cizích gayů a lesbiček žijících v Koreji (mnozí z nich byli učitelé angličtiny). K založení došlo v důsledku zjištění absence jakékoliv podobné organizace a jejím cílem bylo oslovení hlavně cizinců, proto si podala inzeráty do v anglickém jazyce publikovaných novin – *The Korea Times* a *The Korea Herald*. Na tyto inzeráty reagovalo osm lidí včetně tří korejských lesbiček a jednoho korejského američana

⁵⁵ Youngshik D. Bong: *The Gay Rights Movement in Democratizing Korea*, Korean Studies Vol. 32, 2008, str. 88

⁵⁶ SHIN, Gi-Wook a Paul Y. CHANG. *South Korean social movements: from democracy to civil society*. 1st pub. and New York: Routledge, 2011. Routledge advances in Korean studies. str. 209-210

⁵⁷ FRANCOEUR, Robert T. a Raymond J. NOONAN. *The International encyclopedia of sexuality*. New York: Continuum, 2001., str. 948

⁵⁸ Někde se uvádí i rok 1992.

jménem Chang Gene-suk, který bude následovně hrát roli v založení první čistě korejské organizace⁵⁹.

4.1. Čchodonghō, Mezi přáteli a Kkirikkiri

Z důvodu kulturní a jazykové bariéry korejské lesbičky *Sappho* opouštějí a spolu s Chang Gene-sukem zakládají v roce 1993 organizaci Čchodonghō (초동회), která si kladla za cíl boj za práva homosexuálů a lesbiček. Bohužel byla organizace Čchodonghō více mužská a tak po pouhých dvou měsících existence došlo k jejímu zániku⁶⁰. K tomuto rozpadu došlo ze dvou hlavních důvodů, jedním z důvodů byla neshoda mezi smýšlením aktivistů, kteří bojovali za práva homosexuálů mužů a aktivistek, které bojovaly za práva lesbických žen. Lesbické ženy nebyly brány vážně a společnost o nich téměř nevěděla. Problém homosexuality byl tehdy vnímán jako problém mužů. Druhý z důvodů byly složité vztahy mezi mužskými a ženskými členy skupiny, které byly ovlivněny korejským vnímáním vztahu muže a ženy.⁶¹

V únoru roku 1994 vzniká organizace *Mezi přáteli* (čchingusai, 친구사이), která se formuje jako nástupce Čchodonghō, prvního pokusu o aktivistickou skupinu bojující za práva homosexuálů. Organizace *Mezi přáteli* byla založena se záměrem bojovat proti společenským předsudkům a zkreslenému pohledu na homosexualitu. Počáteční reakce homosexuálních mužů na vznik organizace byl nadšený, zájem byl takový, že maličká kancelář *Mezi přáteli* bývala tak přeplněná, že někteří museli sedět na schodech. Zakladateli *Mezi přáteli* byla asi pětice mužů před třicítkou. Důležitým faktorem pro vznik organizace byly obavy z přenosu viru HIV. Dva ze zakladatelů byli sami HIV pozitivní, jeden z nich pracoval pro národní vládní program boje proti AIDS. Dalším ze zakladatelů byl Korejec, který studoval v USA a byl členem tamní organizace. Jedním z prvních aktivistů spojených s *Mezi přáteli* byl Sō Tong-džin (서동진), který měl silné zázemí v oblasti studentského a pracovního aktivismu v pozdní osmdesátých letech. Sō Tong-džin byl jako aktivista velmi aktivní a nebál se veřejně vystupovat, dle jeho vlastních slov byli ostatní členové *Mezi přáteli* často znepokojeni jeho

⁵⁹ SHIN, Gi-Wook a Paul Y. CHANG. *South Korean social movements: from democracy to civil society*. 1st pub. and New York: Routledge, 2011. Routledge advances in Korean studies., str. 211

⁶⁰ Youngshik D. Bong: *The Gay Rights Movement in Democratizing Korea*, Korean Studies Vol. 32, s 89

⁶¹ *An Interview with K.*

http://wewhoefeldifferently.info/files/interviews/K_EN.pdf

otevřeností a viditelností. On sám prožil svůj coming out když mu bylo třicet let (rok 1994) a stal se veřejnou tvářích homosexuality v Koreji, když prolomil ticho na téma, které on sám nazýval jako „sexuální fobie“. Od té doby se pravidelně objevuje v médiích, vydal knihu a přednášel o sexualitě a pohlaví na vysokých školách po celé zemi.⁶²

Jedním z cílů *Mezi přáteli* také byla transformace Nakwon-dongu. Dalším z cílů organizace byla ochrana a podpora povědomí o právech osob ze sexuálních menšin, rozvíjet a šířit zdravou homosexuální kulturu, která by pomohla žít homosexuálním lidem s hrdostí, šířit prevenci proti AIDS a poskytnout pomoc lidem již nakaženým virem HIV. V současné době *Mezi přáteli* funguje jako veřejná organizace, která slouží i jako komunitní centrum a místo k setkávání lidí ze všech sexuálních menšin. Organizace poskytuje každodenní poradenství a organizuje nejrůznější aktivity. Aktivně se účastní například boje za práva pro „netradiční“ rodiny, za konec diskriminace homosexuálů v armádě či aktivity pro podporu lidských práv HIV pozitivních lidí a pacientů s AIDS.⁶³

Při vzniku organizace *Mezi přáteli*, která měla zastupovat homosexuály mužského pohlaví, vzniká i organizace *Kkirikkiri* (*Skupina pro lidská práva sexuálních menšin korejských žen Kkirikkiri*), která byla určena lesbičkám⁶⁴. Začátky organizace spočívaly v setkávání se jednou týdně po kavárnách a barech a vydávání bulletinu „*Another World*“, který vycházel od roku 1996 do roku 1999. Další vývoj organizace by se dal popsat, jako snaha o to si vůbec uvědomit čeho chtějí jako organizovaná skupina docílit. Ačkoliv *Kkirikkiri* v roce 1995 měla svojí první oficiální kancelář, uvnitř organizace panoval rozpor mezi členkami, které chtěly *Kkirikkiri* zachovat jako místo pro možnost setkání se s dalšími lesbičkami a mít tak možnost navázání dalších přátelství a vztahů a členkami, které chtěly z organizace vytvořit aktivistickou skupinu bojující za práva lesbiček. Členky prosazující ideu vedení *Kkirikkiri* ve stylu aktivistické organizace zvítězily, to ale neznamená, že by myšlenka na vytvoření místa pro socializaci lesbických žen byla zapomenuta. Pod vedením I Hä-sol (이혜솔), třetí ženy, která vedla *Kkirikkiri*, vzniká v květnu roku 1996 bar *Lesbos*, místo sloužící právě k socializaci. Vznik baru byl projektem celé organizace, členky dobrovolně věnovaly svůj čas pro úpravu interiéru a dopomohly tak k vytvoření veřejného místa pro lesbickou komunitu. Po otevření baru se tři členky organizace objevily ve vysílání národní

⁶² Douglas Sanders. *Mujigae Korea*, str. 18

⁶³ <http://chingusai.net>

⁶⁴ Informace, které o organizaci uvádím, jsou souhrnem informací dostupných z oficiální stránky organizace, jež jsem doplnila o rozšiřující detaily nalezené v jiných zdrojích, neboť historie organizace je na jejích stránkách uváděna ve stručných bodech.

stanice. To a již zmiňované otevření baru byly dva z největších podmětů k růstu lesbické komunity, od léta 1996 se v Soulu otevřely čtyři další bary pro lesbičky a všude napříč zemí vznikaly další lesbické organizace. V roce 1997 organizace *Kkirikkiri* získala, díky korejským lesbičkám žijícím v Americe a jejich žádosti k lesbicky orientované nadaci Astrea sídlící v New Yorku, jednorázový grant ve výši šest tisíc amerických dolarů, které byly využity k přesunu do větších prostor⁶⁵.

Ženy z *Kkirikkiri* se v počátcích existence jejich organizace také snažily o navázání spolupráce s feministickými organizacemi v Koreji, to bohužel nebylo snadné. Korejské feministické organizace se v oblasti sexuality soustředily na problémy jako znásilnění a jiné sexuální zločiny, sexuální obtěžování a podobně. Jinak řečeno, sexualita v kruzích feministického hnutí byla brána jen pouze z heterosexuálního pohledu, což vedlo k soustředění se na kritiku patriarchálního heterosexismu a řešení problému v rozdílech moci mezi muži a ženami. Z důvodu izolace ze strany jak mužského homosexuálního hnutí tak i ze strany toho feministického, se korejské lesbičky v květnu roku 2005 vůči oběma konečně vyhranily.⁶⁶

V roce 2005 se organizace *Kkirikkiri* přejmenovala na *Korejské poradenské centrum pro lesbičky* (hangulečübiönsangtamso, 한국레즈비언상담소), ale nadále je známá i pod jménem *Kkirikkiri*. Organizace *Kkirikkiri* se zabývá především poradenstvím a to ve všech formách – přes email, telefon, a samozřejmě i poradenství tváří v tvář. Podílí se také na kolektivních akcích spolu s ostatními organizacemi.⁶⁷

⁶⁵ Douglas Sanders. *Mujigae Korea*, str. 19-20

⁶⁶ Hyun-young Kwon Kim, John (Song Pae) Cho - *The Korean Gay and Lesbian Movement 1993-2008: From 'Identity' and 'Community' to 'Human Rights'*, str. 211

⁶⁷ <http://www.lsangdam.org>

4.2. Vznik studentských klubů na půdě univerzitních kampusů

Studenti byli všude ve světě vždy hybnou silou, jejíž vliv pomáhal během všech důležitých společenských změn. Jinak tomu nebylo a není ani v Koreji. V době před demokratizací Koreje hráli jednu z hlavních rolí ve změně režimu, a proto není divu, že další z pokusů o boj za práva homosexuálů a o kultivaci a obnovu termínu homosexualita se objevil ve studentském prostředí na půdě vysokých škol.

4.2.1. Univerzita Jönse a Come Together

První studentská organizace vznikla v roce 1995⁶⁸ na univerzitě Jönse (연세대학교, 延世大學校), kterou založilo sedm studentů, mezi nimi byl i Sō Tong-džin a I Hu-so.⁶⁹ V porovnání se založením organizací *Mezi přáteli* a *Kkirkkiri*, kterým se dostala téměř nulová publicita, byla reakce při založení *Come Together* veliká. Založení homosexuální skupiny na univerzitě, kterou zřídili křesťanští misionáři, bylo vnímáno velice kontroverzně a dlouho dobu nebylo univerzitou oficiálně uznáno.⁷⁰

Na podzim roku 1995 pořádala studentská skupina *Come Together* v kampusu první Festival sexuální politiky. Reakce ze strany křesťanských fundamentálních studentů byla okamžitá. Hned po zahájení festivalu napochodovali na místo konání s červenými kříži v ruce a obstoupili stánky účastníků festivalu, kde se začali modlit a zpívat náboženské písně. Pořadatel festivalu I Hu-so (který je sám křesťan) popsal, jak si uvědomil, že křesťanští studenti přehrávají část z Bible, přesněji část z Knihy Jozuovi, kde bůh říká věřícím, aby sedmkrát obešli město svých nepřátel, zatímco se u toho budou modlit a když tak učiní, město bude zničeno boží rukou. Když ale stánky zůstaly stát, křesťanští fundamentalisté na ně zaútočili svými kříži. Festival a násilný útok ze strany křesťanských studentů vyvolalo velkou kontroverzi nejen v univerzitním kampusu, ale celostátně v médiích⁷¹.

⁶⁸ SULLIVAN, Gerard. a Peter A. JACKSON. *Gay and lesbian Asia: culture, identity, community*. New York: Harrington Park Press, c2001., s 71

⁶⁹ Sō Tong-džin a I Hu-so jsou do současné doby v korejském LGBT hnutí aktivní a často na téma publikují.

⁷⁰ Douglas Sanders. *Mujigae Korea*, str. 22

⁷¹ *Life and Death in Queer Korea Part 1: A Queer Exorcism, How religion and violence shadow lgbt Koreans*. http://www.thegully.com/essays/asia/030306_lgbt_korea_huso_yi.html

Postgraduální student Tong Nam-sŭ, který studoval na univerzitě Jŏnse se identifikoval jako gay po té, co našel v univerzitních novinách inzerát za účelem pořádání klubu gayů a lesbiček. V prosinci 1995 Tong Nam-sŭ a čtyři další členové klubu *Came Together* souhlasili s účastí v televizní talk show stanice KBS. Tam diskutovali o diskriminaci a odmítání homosexuálů, také se vyjádřili k pokřivené představě o homosexuálech jakožto o nosičích viru HIV a nemoci AIDS. Mluvili i o problémech, které v Koreji panují do dnes, a to že většina gayů a lesbiček zažívá velký strach během přiznávání orientace své rodině a širšímu okolí.⁷² Tong Nam-sŭ sám začal vydávat časopis s názvem Kirikiri, který se dá přeložit jako „vrána k vráně sedá“. Jeho časopis byl vydáván v roce 1996 bez povolení ministerstva kultury a publikace. Odbor, který je odpovědný za udělování licencí, cenzury a omezení dovozu přinutil publikování magazínu ukončit z důvodu šíření pornografie. Klíčovou součástí časopisu byla sekce osobní reklamy, která sloužila jako seznamka. Desítky lidí zde inzerovalo za účelem kontaktu jiných gayů a lesbiček. Motivy inzerentů se pohybovaly od hledání známosti na jednu noc až po hledání lásky. V současné době se toto přesunulo na internet.⁷³

⁷² Young-Gwan Kim and Sook-Ja Hahn. *Homosexuality in Ancient and Modern Korea..Culture, Health & Sexuality*. Vol. 8, No. 1 (Jan. - Feb., 2006), str. 63

⁷³ Young-Gwan Kim and Sook-Ja Hahn. *Homosexuality in Ancient and Modern Korea..Culture, Health & Sexuality*. Vol. 8, No. 1 (Jan. - Feb., 2006), str. 65

4.2.2. Soulská národní univerzita a QIS

Po vzoru univerzity Jönse vzniká studentský klub pro studenty ze sexuálních menšin i na Soulské národní univerzitě (zkráceně SNU [서울대학교]). Založení klubu se datuje do dubna roku 1995. Jednalo se o skupinu aktivistů bojující za lidská práva. *Maum001*, jak se skupina tehdy jmenovala, změnila v průběhu let pod vlivem okolností několikrát svůj název na *Maum003* - *Maum006*.

Maum006, který byl až do roku 1998 ve stavu „jen“ studentské skupiny byl oficiálně schválen jako předběžně registrovaný klub. Po období prozatímní registrace se *Maum006* stává v roce 1999 oficiálně uznaným univerzitním klubem. V roce 2004 znovu a pevně nastavuje svůj cíl a směr a spolu se změnou jména na *QIS* (Queer In SNU), se stávat tím čím je do dnešních dnů.

QIS si klade za cíl sloužit jako prostor pro lidi, kteří zažívají pocit nepohodlí v běžné heterosexuální společnosti, snaží se o vytvoření prostoru ke shromažďování a sdílení zkušeností z každodenního života s dalšími lidmi. V klubu *QIS* se můžou potkávat lidé nezávisle na jejich genderové identitě, sexuální orientaci a věkové skupině.

QIS pravidelně vydává nezávislý univerzitní časopis *Queer, Fly* a každý semestr pořádá semináře pro studenty, kteří nově vstoupili do klubu. K tomu *QIS* pořádá různé aktivity na univerzitě, jako jsou výstavy nebo jiné společenské kampaně, pomáhá členům klubu pořádat akademické semináře či skupinové aktivity pro sdílení koníčků a zájmů. *QIS* neustává ve vyjadřování svých názorů k veřejným záležitostem a aktivně se podílí na spolupráci s queer kluby z jiných univerzit⁷⁴.

⁷⁴ *Queer In SNU, Sexual Minorities' Club in Seoul National University*
http://queerinsnu.com/page/eng_desk_main.html

4.2.2.1. Zvolení studentky lesbické orientace do funkce prezidentky studentské rady

O značné otevřenosti studentů SNU vůči sexuálním menšinám vypovídá zvolení historicky první studentky, která se otevřeně hlásí ke své lesbické orientaci, do funkce prezidentky studentské rady.

19. listopadu 2015 byla do funkce v pořadí už padesátéosmé prezidentky studentské rady Soulské národní university zvolena Kim Bo-mi (김보미) studentka oboru rodinných studií. Její vítězství ve volbách do studentského předsednictví bylo překvapivé, vyhrála s drtivou převahou 86,8% hlasů (7646 hlasů). Tento výsledek se může opravdu považovat za nebývalý úspěch, zvláště v porovnání s volbami z předchozích let, kdy byly vítězná procenta okolo 50%. Je nutné říct, že Kim Bo-mi nebyla úplným nováčkem, co se týká aktivit ve studentské radě. V roce 2012 se do těchto aktivit zapojila jako zástupce jejího studijního oboru, v roce 2014 pak byla zvolena jako viceprezidentka studentské rady.

Zvolení Kim Bo-mi opravdu poukazuje na vývoj ve smýšlení mladých korejců, zvláště když vezmeme v potaz, že se ke své orientaci veřejně přihlásila během její volební kampaně. Ona sama řekla, že: „*Pokud zveřejnění mé sexuality povede ke zlepšení společnosti, tak to stojí za to,*“ dále ještě dodala „*počínaje mnou, doufám, že všichni studenti SNU budou moct pohodlně vyjádřit svůj vlastní hlas a identitu ve svých vlastních komunitách.*“

Cílem Kim Bo-mi v čele studentské rady má být dle jejích vlastních slov „spojené hnutí pro vytvoření studentské komunity, která rozpoznává a uznává vzájemné rozdíly a individualitu jednotlivce“. Její coming out a kandidatura samozřejmě nešla zájmu a podpoře studentského klubu pro sexuální menšiny QIS. Zájem o její kandidaturu byl dokonce tak veliký, že po zveřejnění jejího prohlášení na stránkách nezávislého studentského magazínu SNU Journal stránky pod návalem návštěvníků na nějaký čas zkolabovaly⁷⁵.

Stejně tak jako na SNU byla o rok později v roce 2016 na univerzitě Jönse zvolena prezidentkou ženské studentské rady studentka teologie Ma Tä-jöng (마대영), která se také otevřeně hlásí ke své lesbické orientaci.⁷⁶

⁷⁵ *SNU Students Elect First Gender Minority Student Council President*
<http://www.useoul.edu/snunews?bm=p&bbsidx=122418&print=yes>

⁷⁶ *Yonsei students vote for lesbian president* <http://mengnews.joins.com/view.aspx?aId=3026853>

4.2.3. Kluby a skupiny na dalších korejských univerzitách

Stejně tak jako ve výše již zmíněných univerzitních kampusech škol Jönse a SNU i na dalších korejských univerzitách se formují studentské skupiny a kluby pro osoby ze sexuálních menšin.

V roce 2001 vznikla skupina na ženské universitě Ihwa (이화여자대학교; 梨花女子大學校), její název je *Ihwa bjönnal* (이화변날) což je zkrácenina oficiálního názvu *Ihwa sŏngsosuča inkwŏnuntongmoim bjöntchäsonjŏ hanülül nalta* (이화 성소수자 인권운동모임 변태소녀 하늘을 날다), který – zvláště jeho druhá část - by se dal volně přeložit jako *Perverzní dívky létající v nebi*. Skupina byla v roce 2002 v rámci kampusu schválena jako samosprávný celek. V roce 2003 se připojila ke Queer kulturnímu festivalu a sama začala pořádat *Bjönnal kulturní festival*. Roku 2010 skupina otevřela svůj blog⁷⁷. Ačkoliv je skupina prezentována a brána jako lesbická, členem se může stát kdokoliv bez ohledů na jeho sexuální orientaci, ale podle informací od jedné zahraniční studentky je přidat se ke skupině složitější než připojit se k jinému školnímu klubu/skupině.

Na univerzitě Čungang (중앙대학교; 中央大學校) vznikl v roce 2000 klub *Rainbow Fish* (레인보우피쉬). V roce 2015 byla existence klubu oficiálně uznána. *Rainbow Fish* sdružuje studenty s rozmanitou sexuální orientací a genderovou identitou a zapojuje se do společenských aktivit a činností na podporu lidských práv.⁷⁸

Na univerzitě Korjŏ (고려대학교; 高麗大學校) byl klub pro sexuální menšiny založený v roce 1995, klub se jmenuje *Saramkwa saram* (사람과 사람). Mezi aktivity klubu patří pořádání Queer filmového festivalu v rámci kampusu. Klub jako celek také vydal publikaci *Kueer Guide*, která je kolekcí jejich vlastních příběhů a povídek, článků o diskriminaci, queer filmech, kosmetice nebo také postřezích k současné politické situaci. Dalším klubovým projektem od roku 2014 je *Kueer monitoring*, který si klade za cíl eliminaci diskriminace vůči LGBT společenství⁷⁹.

Na univerzitě Sogang (서강대학교; 西江大學校) vzniká klub na podporu studentů ze sexuálních menšin až v roce 2013. *Dancing Q* (춤추는 Q), jak se klub jmenuje je otevřený

⁷⁷ <http://blog.naver.com/ewhabyunnal>

⁷⁸ <http://www.rainbowfish.kr>

⁷⁹ <http://queerkorea.org>

všem včetně postgraduálních studentů a zaměstnanců školy, bez ohledů na jejich sexuální orientaci. Cílem bylo vytvořit místo pro výměnu názorů a navazování kontaktů. Díky vzniku klubu byla v rámci kampusu vydána příručka zaštiťující LGBT lidská práva.

Další univerzity, které mají studentské kluby a skupiny pro studenty ze sexuálních menšin:

- Univerzita Kŏnkuk (건국대학교; 建國大學校)
- Univerzita Čchongsin (총신대학교; 總神大學校)
- Univerzita Hanjang (한양대학교; 漢陽大學校)
- Univerzita Inha (인하대학교; 仁荷大學校)
- Korejská národní univerzita umění (한국예술종합학교; 韓國藝術綜合學校)
- Národní univerzita Kjŏngbuk (경북대학교; 慶北大學校)
- Pusanská národní univerzita (부산대학교; 釜山大學校)
- Soulský umělecký institut (서울예술대학교; 서울藝術大學校)
- Ženská univerzita Sukmjŏng (숙명여자대학교; 淑明女子大學校)

4.3. Kulturní a filmové queer festivaly

V roce 1997 se poprvé koná pokus o korejský queer filmový festival, který měl být prvním masovým shromážděním korejské LGBT komunity.⁸⁰ Pořadatelem festivalu byl Sō Tong-džin, člen výše zmíněného klubu *Come Together* z univerzity Jōnse, který konání festivalu zamýšlel na půdě univerzitního kampusu. To se nelíbilo místním zodpovědným orgánům a tak bylo festivalu zabráněno odpojením elektřiny a zavření promítacích prostor.⁸¹ První úspěšné konání Soulského queer film a video festivalu se datuje do listopadu roku 1998, tomu předcházela roční kampaň, během které organizátoři posbírali na deset tisíc podpisů pod petici za svobodu slova a sebevyjádření. Konání festivalu bylo nakonec možné i díky volbám a změně vlády na více liberálně orientovanou a revizi zákona o filmové cenзуře, která změnila podmínky pro promítání filmů s homosexuální tematikou ze zákazu „promítání materiálů jakkoliv znázorňující homosexualitu“ na „jen“ zákaz „promítání materiálů nadměrně znázorňující homosexualitu“. Festival proběhl v uměleckém centru Sōndžä, ale muselo dojít k některým kompromisům a úpravě původního programu, což vedlo k upuštění od promítání některých filmů. Důležitou podmínkou pro konání festivalu byl vstup pouze pro "profesionální publikum". Pořadatelé byli nuceni požádat každého, kdo si přál koupit vstupenky, o doložení jejich "profesionálního" statutu.⁸²

V roce 2000 se v Soulu poprvé koná *Queer kulturní festival* (kchwüdmunhwačchukče, 퀴어문화축제), který dohromady pořádají Soulské organizace *Mezi přáteli*, *Kkirikkiri*, magazín *Buddy* a *Poriččaru* a univerzitní skupiny.⁸³ Tento festival se koná do dnešních dnů a jeho součástí je i *Pride parade*⁸⁴, česky by se to dalo nazvat jako přehlídka či průvod gay hrdosti. Tento průvod oslavuje gay, lesbickou, bisexuální a transgender kulturu. Tyto akce též slouží jako demonstrace za práva neheterosexuálních menšin, jako např. registrované partnerství, stejnopohlavní manželství či ochranu před homofobním násilím. Řada takových událostí se ve světě koná každoročně a mnoho z nich probíhá v měsíci červnu. Další z bodů programu je pak právě *Korea Queer Film Festival* a další speciální akce. V roce 2015 byl

⁸⁰ 대한민국의 성소수자 역사.

https://ko.wikipedia.org/wiki/%EB%8C%80%ED%95%9C%EB%AF%BC%EA%B5%AD%EC%9D%98_%EC%84%B1%EC%86%8C%EC%88%98%EC%9E%90_%EC%97%AD%EC%82%AC

⁸¹ Douglas Sanders. *Mujigae Korea*, str. 25

⁸² Douglas Sanders. *Mujigae Korea*, str. 25

⁸³ <http://www.kqcf.org/>

⁸⁴ Účast na těchto průvodech se každoročně zvyšuje, během prvního průvodu v roce 2000 bylo pouhých dvacet až padesát účastníků, v roce 2016 se počet účastníků už dopředu odhadoval na šedesát pět tisíc.

tento pochod překvapivě zakázán⁸⁵, ale v roce 2016 už zase proběhl. Tak jako už každoročně i tentokrát se Soulská *Pride parade* neobešla bez protestů ze strany konzervativních křesťanů.

Další událostí v roce 2001 bylo pořádání prvního ročníku filmového festivalu *Duhový filmový festival* (mučikäjöngghwače, 뮤지개영화제), který se soustřeďuje na filmy s queer tématikou. Název festivalu se v roce 2007 změnil na *Söulský LGBT filmový festival* (Söul LGBT jöngghwače, 서울 LGBT 영화제), pod kterým se koná do dnes.⁸⁶

Festivalem, který se již od roku 2009 obvykle v druhé polovině června pořádá mimo hlavní město je *Tägu queer kulturní festival* (Tägukchüömunhwačchukče, 대구퀴어문화축제). Stejně jako během Soulského queer kulturního festivalu, tak i během festivalu v Tägu je součástí programu *Pride Parade* a filmový festival⁸⁷. Od samého začátku pořádání se akce setkává se silnými pravidelnými protesty ze stran náboženských skupin, které v Tägu dokonce vytvořily společný „výbor pro protiopatření pro gay problém“⁸⁸.

Festival měl jednu ze svých scén na jedné z hlavních ulic v Tägu, Tongsöng-ro, kde se obvykle konají i další kulturní a společenské akce, ale podle novinového článku z roku 2015 bylo konání na tomto venkovním prostranství zakázáno. K tomuto zákazu došlo právě pod vlivem náboženských skupin, ale oficiálně byl zákaz udělen kvůli nesouhlasu obchodníků, kteří v místě konání provozují svůj podnik, s konáním festivalu a obavám z možnosti vzniku následných nepokojů a fyzických potyček⁸⁹.

⁸⁵ *Seoul's pride fiasco*

http://www.koreatimes.co.kr/www/news/opinion/2015/06/162_180908.html

⁸⁶ <http://kqcf.org/>

⁸⁷ *Daegu Queer Culture Festival*

https://en.wikipedia.org/wiki/Daegu_Queer_Culture_Festival

⁸⁸ *Daegu groups try to derail gay festival.*

http://www.koreatimes.co.kr/www/news/nation/2014/06/511_159652.html

⁸⁹ *성 소수자 축제 장소 사용 불허...인권단체 등 반발*

<http://www.yonhapnews.co.kr/bulletin/2015/06/03/0200000000AKR20150603063600053.HTML>

4.4. Solidarita za LGBT lidská práva v Koreji, magazín Buddy a KSCR

Pořádání prvního festivalu bylo doprovázeno vznikem LGBT asociace vysokých škol, která se v roce 1998 přejmenovává na *Solidarita za LGBT lidská práva v Koreji* (Hāngtonghanūsōngsosučainkwōnjōntā, 행동하는성소수자인권연대).

Jako lidsko-právní organizace reprezentující lidská práva sexuálních menšin, které jsou většinou diskriminované a marginalizované uvnitř mocenské struktury korejské společnosti, se snaží o boj za práva právě těch, kteří jsou na základě jejich sexuální či genderové identity utlačováni. Aktivně vyjadřuje solidaritu s dalšími sociálními menšinami, jako jsou dělníci, ženy, pracovníci imigranti, postižení, lidé žijící s HIV/AIDS, děti a mladiství, chudí, kteří nejsou osvobozeni od společenské diskriminace. Usilují o zrušení diskriminačních prvků, jako je sociální pozice, věk nebo pohlaví. Organizace se snaží o komunikaci se sexuálními menšinami po celém světě a o posilování solidarity mezi dalšími lidsko-právními organizacemi. Podporuje jednotlivce během jejich coming outu, hájí produkci a rozmanitost v kultuře sexuálních menšin a respektují sexuální autonomii jednotlivce⁹⁰.

4.4.1. Magazín Buddy a další pokusy o pravidelnou publikaci

Ve stejném roce začíná vycházet první celonárodní korejský časopis pro homosexuální komunitu, *Buddy*.⁹¹ Šlo o průkopnický pokus o vydávání gay a lesbického časopisu, který by se dostal do všeobecného obchodního oběhu. K vydávání časopisu nebylo třeba žádného zvláštního povolení, ve skutečnosti bylo nutné jen zaregistrovat nakladatelství, které k publikování bylo založeno. Hlavním problémem byl ale zákon na ochranu mládeže, který nutil umístit na přebal časopisu varování, že obsah není vhodný pro osoby mladší devatenácti let.⁹²

⁹⁰ <http://www.lgbtpride.or.kr/>

⁹¹ 대한민국의 성소수자 역사.

https://ko.wikipedia.org/wiki/%EB%8C%80%ED%95%9C%EB%AF%BC%EA%B5%AD%EC%9D%98_%EC%84%B1%EC%86%8C%EC%88%98%EC%9E%90_%EC%97%AD%EC%82%AC

⁹² Douglas Sanders. *Mujigae Korea*, str. 26

Ačkoliv se může zdát, že s prodejem časopisu nebylo větších problémů, opak je pravdou. Dostat časopis na pulty prodejců bylo obtížné. Místní knihkupci často nespolupracovali a Kyobo, největší knihkupectví v Koreji, prodej časopisu přímo odmítlo. Kyobo se po té, co jeden z autorů magazínu, který byl doprovázeného reportéry, knihkupectví navštívil, uvolilo k prodeji publikace, aby se tak vyhnulo negativní publicitě.⁹³

Časopis *Buddy* byl zmíněn už v kapitole 3.1. *Itaewon jako nové centrum homosexuální komunity a otevírání prvních korejských gay klubů* a to v souvislosti s bojkotem klubu *Spartacus*. Majitel klubu slíbil prodej magazínu *Buddy* v prostorách podniku, k tomu ale nedošlo. Ve skutečnosti *uddy* nakonec prodávalo jen pár gay barů a nebylo to nijak výdělečné. O neziskovosti časopisu svědčí i to, že téměř všichni, kteří na něm pracovali, pracovali bez jakéhokoliv druhu platu. Většina práce byla odváděna dobrovolníky a náklady hrazeny vydavateli. Magazín vycházel každý měsíc, od patnáctého čísla začalo být vydávání nepravidelné, v prosinci roku 2003 vyšel poslední díl. V současné době funguje *Buddy* jako webová stránka.

Dalším pokusem o periodikum mířené na sexuální menšiny byl měsíčník *Poriččaru*⁹⁴ (보릿자루). První číslo vyšlo 1. října 1998, mělo šest stran a bylo zdarma.⁹⁵ Tento časopis měl za úkol informovat o gay barech a životě homosexuálů, neobsahoval komerční reklamu, ale dvě stránky byly vyhrazeny pro volnou osobní inzerci. Vydavatel, který sám vystupoval pod pseudonymem *Poriččaru*, byl absolvent čtyřletého teologického programu na Presbyteriánské univerzitě v Těgu. Od roku 1997 do roku 1999 provozoval homosexuální křesťanský kostel v Soulu, který měl asi dvacet členů a právě pod jeho hlavičkou vydával časopis. Někteří z členů jeho kostela jej za to odsuzovali, jiní jej podporovali.⁹⁶

V roce 1999 *Poriččaru* opustil svou práci a začal se na plný úvazek věnovat časopisu. Zcela změnil jeho formát a styl. Sekce osobní inzerce skončila, velikost se z 27x39 cm zmenšila na 6x8¼ cm a počet stran vzrostl přibližně na dvě stě. Tím se magazín přiblížil podobě japonských gay časopisů, s nimiž byl *Poriččaru* obeznámen. Důležité je vysvětlit proč došlo ke změně formátu. Jelikož mnoho, ne-li většina, korejských homosexuálů žijí v tajnosti je pro ně jednodušší diskrétně nosit malý časopis, než ten v původním velkém formátu.

⁹³ Douglas Sanders. *Mujigae Korea*, str. 27

⁹⁴ Název *Poriččaru* znamená pytel ječmene, to má odkazovat buď to na chudobu, nebo strádání.

⁹⁵ *Korea Queer Archive*

http://queerarchive.org/bbs/index.php?mid=db&page=4&category=88&document_srl=145050

⁹⁶ Douglas Sanders. *Mujigae Korea*, str. 27

Časopis obsahoval romantické příběhy, zprávy a sekci pro organizaci *Mezi přáteli*. Stále vycházel měsíčně a byl rozdáván zadarmo. Změnou byla přítomnost komerční inzerce, magazín byl plný placených inzerátů, mnoho z nich s velmi sofistikovanou barevnou grafikou. Polovina z homosexuálních podniků v Koreji inzerovala v časopise, díky tomu byl finančně úspěšný, ale přesto zcela závislý na jediném zaměstnanci v podobě vydavatele a editora v jedné osobě. Důležitá byla i podpora ze strany dobrovolníků.⁹⁷

Časopis nikdy nebyl k dispozici v knihkupectvích, pouze v omezeném počtu gay barů, kde ale obvykle nebyl viditelně vystaven. Vydavatel chtěl časopis prodávat v běžných knihkupectvích, ale někteří z majitelů gay barů, kteří v časopise inzerovali, nechtěli, aby se stal známější a více viditelný. Někteří říkali, že časopis dobře zapadá do tajné povahy života homosexuálů v Koreji. Stejně jako magazín *Buddy*, tak i časopis *Borizaru* přestal být publikován.⁹⁸

Třetí z magazínů *Iban* začal vycházet v roce 2001, je ve formátu 8x11½ cm. *Iban* je distribuován zdarma do gay barů a je publikován dvakrát týdně. Vydavatel pracuje v gay baru v Jongro. V roce 2002 se tiskový náklad vyšplhal na 1000 kopií.⁹⁹

4.4.2. KSCRC- Korejské kulturní a právní centrum sexuálních menšin

Klíčoví členové magazínu *Buddy* později v roce 2002 založili *Korejské kulturní a právní centrum sexuálních menšin* (hangugsöngčögsosučamunhwainkwönsentchö, 한국성적소수자문화인권센터), jehož název se zkracuje jako KSCRC. Cílem KSCRC je poskytování bezpečného a tvůrčího prostředí pro kultivaci vlastní sexuální identity a pohlaví. KSCRC se zabývá organizací kulturních akcí, výzkumem, vzděláváním, politikou, poradenstvím a publikováním.

V roce 2016 se KSCRC soustředilo na několik hlavních projektů. Důležitým projektem a to i z hlediska mezinárodního je Pride House v Pchjöngčchangu během Zimních olympijských her, které se zde budou konat v roce 2018. Pride House je mezinárodní akce pro

⁹⁷ Douglas Sanders. *Mujigae Korea*, str. 27

⁹⁸ Douglas Sanders. *Mujigae Korea*, str. 25

⁹⁹ Douglas Sanders. *Mujigae Korea*, str. 28

podporu LGBTIQ+ práv během mezinárodních sportovních událostí¹⁰⁰. Během konání zimních olympijských her se v domě bude konat nespočet událostí, spousta doprovodných akcí, jako jsou konference a výstavy. Pride House v Pchjōngčchangu bude prvním v Asii¹⁰¹.

Dalšími projekty je zřízení „institutu pro správné informace“, ten má bojovat proti falešným informacím šířených anti-LGBT skupinami. Jejich cílem je analýza těchto informací a publikovat brožuru s přesnými zprávami a informacemi. A projekt Queer Akademie pro sdílení "myšlení, informací a vzdělávání". Ten byl spuštěn roku 2009 a je otevřený pro aktivisty, právníky, vědce a veřejnost, kteří se zajímají o lidská práva a queer problematiku¹⁰².

KSCRC také pořádá konferenci o LGBT poradenství a sexuální výchově. Konference se poprvé konala roku 2012 a jedná se o událost, během které poradci a aktivisté řeší obtíže v oboru poradenství založené na nepochopení sexuálních menšin a sexuálních odlišností. Sdílejí nejen případy a informace, ale také své osobní postřehy.¹⁰³

¹⁰⁰ První Pride House se uskutečnil během zimních olympijských a paralympijských her ve Vancouveru a Whistleru v roce 2010. Po vzoru tradičních olympijských domů je Pride House místem, které vítá LGBTIQ + sportovce a fanoušky během velkých mezinárodních sportovních akcí. Nabízejí místo ke sledování soutěží, sdílení prožitku z akce, ale i jako místo kde se lze dozvědět LGBTIQ+ sportu a homofobií ve sportu.

¹⁰¹ *2018 Pride House Pyeong-chang*

<http://pridehouse.kr/>

¹⁰² <http://ksrc.org>

¹⁰³ <http://ksrc.org>

5. Homosexualita v současné Koreji

Korea a její společnost prošla během posledních několika desetiletí obrovským rozvojem a modernizací. Zvláště díky vlivu globalizace se nemohla nadále vyhýbat dlouho přehlíženým tématům, kterým v tomto případě homosexualita a LGBT hnutí bezesporu jsou.

Počátkem osmdesátých let byli homosexuální muži společností vnímáni jako přenašeči HIV/AIDS. Byli též vnímáni jako postavy, které vzbuzovali strach, tím že se údajně zaměřovali na „lov“ normálních osob. Bylo a stále ještě i přetrvává posuzování homosexuálů jako zženštilých a transvestitů.¹⁰⁴ Objevilo se i tvrzení kontroverzního televizního kazatele Jun Čöng-huna (윤정훈), který v debatním pořadu korejské televize tvN pronesl, že „*homosexualita nebyla stvořena bohem*“ a následně položil otázku, „*co lze považovat za špinavější, nemoc šílených krav nebo homosexualitu?*“. Své vystoupení zakončil tvrzením, že Korea byla až do současnosti bez homosexuálů a homosexuality.¹⁰⁵

Spíše negativní vnímání sexuálních menšin v Koreji můžeme přičítat vlivu minulosti, zvláště pak konfuciánským tradicím a důrazu na rodinu, což bylo zmíněno už v jedné z předešlých kapitol. Stejnou měrou se na negativním přístupu Korejců vůči homosexuálním jedincům a členům LGBT komunity projevovalo celkem vysoké zastoupení křesťanské víry ve společnosti, která je v Koreji někdy až fundamentální. Homosexualita je korejskou společností, hlavně staršími a křesťanskými obyvateli země, stále považována za nemoc, psychickou poruchu, hřích a za něco, co bylo přivlečeno ze západu.

Ačkoliv se problematika homosexuality objevuje čím dál víc je toto téma na úrovni politické a akademické stále řešeno jen okrajově. Korejská vláda například zatím nezveřejnila žádnou oficiální statistiku, která by se týkala počtu lidí ze sexuálních menšin v korejské populaci.¹⁰⁶

¹⁰⁴ Young-Gwan Kim and Sook-Ja Hahn. *Homosexuality in Ancient and Modern Korea*. Culture, Health & Sexuality. Vol. 8, No. 1 (Jan. - Feb., 2006), str. 62, 76

¹⁰⁵ *Controversial TV Priest claims Korea 'Free from Homosexuality'*

<http://www.koreabang.com/2012/stories/controversial-tv-priest-claims-korea-free-from-homosexuality.html>

¹⁰⁶ Youngshik D. Bong: *The Gay Rights Movement in Democratizing Korea*, Korean Studies Vol. 32, 2008, str. 87

5.1. Legislativní a medicínské ukotvení homosexuality a transsexuality

Homosexualita (mužská i ženská), je v Jižní Koreji zcela legální.¹⁰⁷ Na medicínské úrovni se téma homosexuality začalo řešit v roce 1970, kdy vznikla klinická případová studie s názvem *Sexuální perverze v Koreji*, která tehdejší nízký výskyt homosexuality připisovala větší sexuální vyspělosti, než jakou mají lidé na západě.¹⁰⁸ S postupným přebíráním západní kultury se Korea nemohla vyhnout ani přijetí západního vnímání homosexuality, což vedlo k tomu, že homosexualita už není v Koreji oficiálně považována za duševní chorobu, přesto je společensky stále nepřijatelná a považována jako něco dysfunkčního.¹⁰⁹

Korejská standardní klasifikace nemocí, která byla přejata z té světové, klasifikuje tři poruchy sexuálního chování¹¹⁰:

- **Porucha sexuálního vyzrání** - pacient si není jistý svou pohlavní totožností nebo sexuální orientací, což způsobuje úzkost a depresi. Nejčastěji je tomu u dospívajících, kteří si nejsou jisti, jestli jsou homosexuální, heterosexuální nebo bisexuální orientace *nebo u osob, kde po období zjevně stabilní sexuální orientace, často během dlouhotrvajícího vztahu, najednou poznají, že jejich sexuální orientace se mění.* Text označený kurzívou je v korejské verzi klasifikace nemocí nahrazen následovně: starších jedinců, kteří během zdánlivě normálního heterosexuálního života, často i během manželství, začnou pociťovat homosexuální sklony¹¹¹.
- **Egodystonická sexuální orientace** - pohlavní identita nebo sexuální preference je nepochybná (buď heterosexuální, homosexuální, bisexuální, prepubertální), ale subjekt si přeje, aby byla jiná vzhledem k přidruženým psychickým a behaviorálním poruchám a může vyhledat léčení, aby došlo ke změně.
- **Porucha sexuálních vztahů** - pohlavní identita nebo sexuální orientace (buď heterosexuální, homosexuální nebo bisexuální) je odpovědná za obtíže ve vytváření nebo udržování vztahů se sexuálním partnerem.

¹⁰⁷ <http://ilga.org/ilga/en/countries/KOREA,%20REPUBLIC%20OF/Law>

¹⁰⁸ *Life and Death in Queer Korea Part 2: Homo Koreanus Under the official microscope.* http://www.thegully.com/essays/asia/030320_homo_koreanus.html

¹⁰⁹ FRANCOEUR, Robert T. a Raymond J. NOONAN. *The International encyclopedia of sexuality.* New York: Continuum, 2001. str. 948

¹¹⁰ *Korean Standard Diseases Classification* http://kssc.kostat.go.kr/ksscNew_web/ekssc/main/main.do#

¹¹¹ *Life and Death in Queer Korea Part 2: Homo Koreanus Under the official microscope.* http://www.thegully.com/essays/asia/030320_homo_koreanus.html

Ačkoliv už homosexuální, nebo jiná orientace, není v současné době oficiálně brána jako duševní porucha často se děje, že korejští odborníci na duševní zdraví diagnostikují gaye, lesbičky a bisexuály právě jen poruchou sexuálního vyžívání. Mnozí věří, že homosexuální chování není nic víc než přechodná fáze v heterosexuálním vývoji jedince. Může se tak stát, že u některých je homosexualita „diagnostikována“ jen jako pseudo-homosexualita¹¹².

Manželství, či jiný úředně platný svazek – registrované partnerství - mezi osobami stejného pohlaví není v Koreji uznávaný, ačkoliv jsem při zkoumání korejského občanského zákoníku nenašla klauzuli, která by tyto svazky zakazovala.¹¹³ Vzhledem k neexistenci právního přijímání homosexuálních vztahů, je většina z nároků skupin bojujících za práva homosexuálů založena především na etickém podkladě. Podíváme-li se do Korejské ústavy, dalo by se s ilegálností homosexuálních svazků polemizovat a to hned díky několika bodům v ústavě. Hned ve druhé kapitole „Práva a povinnosti občanů“ se v článku 10. a 11. uvádí:

Článek 10

Všichni občané musí mít jistotu lidské důstojnosti a cti. Mají právo usilovat o štěstí. Musí být povinností státu potvrdit a zaručit základní a nedotknutelná lidská práva jednotlivců.

Článek 11

(1) Všichni občané si budou rovni před zákonem, bez diskriminace na základě politického, ekonomického, sociokulturního statusu či pohlaví, náboženského vyznání a sociálního postavení.¹¹⁴

Teoreticky by se tedy dala ilegálnost homosexuálních sňatků považovat jako proti ústavní. V současné době se začínají pořádat symbolické svatební obřady homosexuálů i navzdory tomu, že sňatek není úředně uznán. Známým příkladem je třeba sňatek korejského režiséra, který se ke své orientaci otevřeně hlásí. Režisér Kim Čo Kwang-su (김조광수, 金趙光秀) si v září v roce 2013 vzal svého dlouholetého partnera a následovně si i podal žádost o zaregistrování sňatku na příslušných úřadech, jeho žádost byla podle očekávání zamítnuta. Kim Čo Kwan-gsu a jeho partner se obrátili na soud (jednalo se o úplně první případ tohoto

¹¹² *Life and Death in Queer Korea Part 2: Homo Koreanus Under the official microscope.*

http://www.thegully.com/essays/asia/030320_homo_koreanus.html

¹¹³ *Korean Civil act*, Chapter III., str. 138, <http://www.moleg.go.kr/FileDownload.mo?flSeq=33629>

¹¹⁴ *대한민국헌법*, 제 2 장 국민의 권리와 의무, 제 10 조, 제 11 조,
<http://www.law.go.kr/lsEfInfoP.do?lsiSeq=61603#>

druhu), u kterého se dožadovali legálního uznání jejich sňatku. Dvojice u soudu neuspěla, ale jejich právní zástupkyně se vyjádřila v tom smyslu, že by v případě pochybností měly být všechny zákony interpretovány ústavním způsobem.¹¹⁵ Toto vyjádření jen podporuje úvahu nad protiústavností nelegálnosti homosexuálních svazků.

Ještě před tímto prvním soukromým sporem se o uznání stejnopohlavních svazků pokusil Výbor pro LGBT otázky Korejské demokratické labouristické strany. Roku 2004 se Korejská demokratická labouristická strana stala prvním národním politickým orgánem, který tento výbor pro LGBT otázky v rámci strany zřídil. 30. Července roku 2004 podal tento výbor formální stížnost proti rozhodnutí okresního soudu v Inčchönu, který odmítl uznat manželství osob stejného pohlaví. Stížnost byla podána, z důvodu protiústavnosti rozhodnutí, protože korejská ústava ani občanské právo nedefinuje manželství jako svazek mezi mužem a ženou (ústava a zákony vyžadují pouze plnoletost a souhlas obou angažovaných¹¹⁶), a že ústava přímo zakazuje diskriminaci v oblasti politického, sociálního a kulturního života jedince.¹¹⁷

Práva transsexuálů na změnu pohlaví mají v Koreji jasné podmínky. Chirurgická změna pohlaví musí být schválená soudně a podle rozhodnutí Nejvyššího jihokorejského soudu musí žadatel splňovat následující podmínky: dosažení hranice dvaceti let věku, žadatel musí být svobodný a bezdětný. V případě jedná-li se o žádost pro změnu z muže na ženu, musí mít žadatel splněnou povinnou vojenskou službu, nebo doložit, že od ní byl osvobozen. Kromě těchto „právních“ podmínek musí žadatel splňovat 12 kritérií, které vyžaduje Korejská urologická asociace, například souhlas rodiny k chirurgické změně pohlaví, čistý trestní rejstřík, či dostatečná doba hormonální substituční léčby bez vedlejších účinků¹¹⁸. V roce 2006 Nejvyšší soud rozhodl, že osoby po úspěšné chirurgické změně pohlaví mají právo uvádět své nové pohlaví ve všech právních dokumentech, což zahrnuje i nárok na změnu údaje o pohlaví na všech starších veřejných a státních záznamech, jako je například registr

¹¹⁵ *South Korean court rejects film director's same-sex marriage case*
<https://www.theguardian.com/society/2016/may/25/south-korea-rejects-film-director-kim-jho-gwang-so-same-sex-marriage-case>

¹¹⁶ *Korean Civil act*, Chapter III., Section 2., Article 807., str. 140,
<http://www.moleg.go.kr/FileDownload.mo?flSeq=33629>

¹¹⁷ *대한민국의 성소수자 역사*.

https://ko.wikipedia.org/wiki/%EB%8C%80%ED%95%9C%EB%AF%BC%EA%B5%AD%EC%9D%98_%EC%84%B1%EC%86%8C%EC%88%98%EC%9E%90_%EC%97%AD%EC%82%AC

¹¹⁸ FRANCOEUR, Robert T. a Raymond J. NOONAN. *The International encyclopedia of sexuality*. New York: Continuum, 2001. str. 949

sčítání lidu. V roce 2013 rozhodl soud v Soulu, že transsexuální Korejci mají právo na změnu údaje o pohlaví na oficiálních dokumentech i bez chirurgické změny pohlaví.¹¹⁹

5.2. Státní cenzura, zákon na ochranu mládeže a návrh anti-diskriminačního zákona

Tématu cenzury ze strany státu už jsme se lehce dotkli v části práce o korejských webech pro homosexuální uživatele internetu. Cenzura se ale netýká pouze internetového obsahu, proto tento problém představím alespoň trochu blíže a to na několika konkrétních případech týkajících se kinematografie.

Jedním z nejvíce známých případů cenzury ze strany Korejské etické komise pro veřejné vystupování¹²⁰ je cenami oceněný film *Happy Together* hongkongského režiséra Wong Kar Waie z roku 1997, který zobrazoval lásku mezi dvěma muži. Z tohoto důvodu byl film označen za nevhodný a jeho promítání v Koreji bylo zakázané. V té době byla homosexualita označovaná jako zrudnost a chování proti národním hodnotám. Ze stejných důvodů byl toho samého roku zrušen i první Queer film a video festival v Soulu.¹²¹ Dalším zajímavým případem zásahu ze strany vládní organizace, který probudil zanícený spor mezi veřejností, se stal krátkometrážní snímek *Just Friend?* (Čchingu sai?, 친구 사이?)¹²². Tento film vyprávějící příběh dvou homosexuálů získal od *The Korea Media Rating Board* (dále už jen KMRB) hodnocení NC-18¹²³, to znamená nepřístupnost osobám mladším osmnácti let a to z důvodu údajně škodlivého obsahu pro mladistvé. Ihned po té se objevily hlasy ze strany nevládních organizací, že je rating diskriminační vůči homosexuálům neboť jiné filmy

¹¹⁹ 대한민국의 성소수자 권리

https://ko.wikipedia.org/wiki/%EB%8C%80%ED%95%9C%EB%AF%BC%EA%B5%AD%EC%9D%98_%EC%84%B1%EC%86%8C%EC%88%98%EC%9E%90_%EA%B6%8C%EB%A6%AC

¹²⁰ Tato komise změnila v roce 1999 jméno na „The Korea Media Rating Board“ (KMRB) (영상물등급위원회) pod kterým funguje do dnešních dnů.

¹²¹ Hyun-young Kwon Kim, John (Song Pae) Cho - *The Korean Gay and Lesbian Movement 1993-2008: From 'Identity' and 'Community' to 'Human Rights'*, s. 216

¹²² V tomto případě používám distributory využívaný anglický název filmu, v případě překladu názvu z korejštiny do češtiny by se název překládal jako „Mezi přáteli?“.

¹²³ KMRB může filmům udělit jeden z pěti stupňů ratingu – přístupnost všem bez omezení, NC-12 - nepřístupno mladším dvanácti let, NC-15 – nepřístupno mladším patnácti let (v případě NC-12 a NC-15 je možná přístupnost v doprovodu rodičů či dospělého doprovodu), NC-18 – nepřístupno mladším osmnácti let a poslední kategorie je nepřístupný, filmy s tímto označením jsou nepřístupné všem mladším osmnácti let a musí se promítat na speciálních promítacích místech.

obsahující obdobné scény jen s tím rozdílem, že se odehrávaly mezi mužem a ženou, mají rating jen NC-15. Na druhou stranu, jiné nevládní organizace tvrdily, že stát má povinnost chránit mládež před homosexualitou. KMRB na stížnosti reagovala s tím, že se při rozhodování o ratingu chovala neutrálně a homosexuální obsah nebrala v potaz. Tento případ nakonec skončil u soudu, který rozhodl, že udělený rating byl nezákonný. Soud stanovil, že udělením ratingu NC-18 u tohoto filmu se mohlo jednat o porušení práv sexuálních menšin. V reakci na toto rozhodnutí organizovaly náboženské a konzervativní skupiny rozsáhlé homofobní protestní kampaně. Tento případ odhalil počáteční snahu rady KMRB vyhnout se spojování ratingu s lidskými právy, neboť do té doby se rada KMRB musela v rámci přidělování ratingu a sporů s tím spojenými vypořádávat pouze s filmovým průmyslem a jeho zástupci. S postupem času a vývojem skupin bojující za lidská práva bylo nevyhnutelné čelit stížnostem ze strany právě těchto organizací.¹²⁴

Od roku 1997 je v Koreji v platnosti zákon na ochranu mládeže, o kterém už bylo psáno v jedné z předešlých kapitol.¹²⁵ Zjednodušeně řečeno má tento zákon podle oficiálních stránek korejského Ministerstva pro genderovou rovnost a rodinu sloužit k „ochraně mladistvých od škodlivého prostředí a pomoci jim k dospívání ve zdravé lidské bytosti“. Díky zákonu tak funguje i monitorovací systém, který průběžně monitoruje zákonem stanovený škodlivý mediální obsah a blokuje „škodlivé“ informace na internetu. A právě tato část zákona se dotýkala sexuálních menšin, přesněji řečeno homosexuálů. Můžeme říct, že existuje jakýsi seznam klíčových slov, který vede k cenzuře informací dostupných na internetu. Mezi taková slova patřil právě i termín homosexualita a tak byl vlivem zákona mladistvým nedostupný obsah internetu týkající se homosexuality a souvisejících věcí. V rámci tohoto zákona byly na veřejně dostupných počítačích – ve školách, knihovnách, vládních budovách, internetových kavárnách – blokovány stránky s nevhodným obsahem. V důsledku v dříve již popsaného soudního sporu - případ Exzone - doporučuje Národní komise pro lidská práva v roce 2003 odstranění homofobně vyznívajících částí ze zákona na ochranu mládeže. To je v roce 2004 následně provedeno a klasifikace slova homosexualita jakožto škodlivé a obscénní, byla odstraněna.¹²⁶

¹²⁴ Yang Junghoon. *Homosexuals and the Contemporary Gay Rights Movement in Korea - Movement participation and collective identity*. str. 19

¹²⁵ 3.3.2. První web pro homosexuály Exzone a cenzura ze strany státu

¹²⁶ *South Korea: Homosexuality removed from classification of "harmful and obscene" in youth protection law*
<http://www.iglhrc.org/content/south-korea-homosexuality-removed-classification-harmful-and-obscene-youth-protection-law>

Myslím si ale, že je důležité zdůraznit, že tento zákon nebyl využíván jen jako pomůcka jak udržet mladistvé uživatele internetu dál od vlivu homosexuálů na internetu a rozhodně nebyl za tímto účelem přijat.

Kromě cenzury musí korejské sexuální menšiny čelit i faktu, že v zemi stále neexistuje zákon, který by je chránil před diskriminací. Výbor pro lidská práva sice zakazuje diskriminaci na základě několika kritérií a mezi ně patří i sexuální orientace, nicméně zatím neexistuje žádný zákon, který by přímo zakazoval diskriminaci jiných sexuálních orientací nebo genderových identit. Proto je běžné setkat se s diskriminací v rámci zaměstnání, v přístupu ke zboží a službám a nedostatku ochrany proti homofobním urážkám a zločinům z nenávisti. Tato situace vedla Národní komisi pro lidská práva k předložení návrhu na anti-diskriminační legislativu vládě v červenci 2006. Legislativní rada vlády návrh přijala a s pozměňovacími úpravami předala Ministerstvu spravedlnosti v červnu 2007. I přes tento dílčí úspěch byly LGBT organizace k tomuto návrhu kritické, protože i přes to, že s nimi byl návrh konzultován, ve výsledku neměly žádný vliv na podobu jeho znění. Organizace například kritizovaly, že návrh nezahrnuje i transgender osoby a poukazovaly na to, že neexistují reálné metody trestu pro ty, kteří by zákon porušili. To by v praxi znamenalo například, že by zaměstnavatelé mohli diskriminovat zaměstnance bez jakéhokoliv postihu, ačkoliv by toto jednání bylo v rozporu se zákonem.¹²⁷ Stejně tak se objevil nesouhlas s návrhem zákona zejména ze stran křesťanských skupin v čele s jedním profesorem z Pusanské univerzity, který spolu s dalšími argumentoval, že legislativní ochrana homosexuálů způsobí zničení společnosti skrze rozšíření AIDS a snížení už tak nízké porodnosti. Varoval, že jestli gayové a lesby získají legální ochranu, povede to z jejich strany k požadování dalších práv, jako jsou třeba práva na sňatek nebo adopci dítěte. Jako nejhorší důsledek přijetí navrhovaného zákona uváděl znemožnění dalšího anti-homosexuálního vyučování na korejských školách.¹²⁸ Kvůli nátlaku těchto skupin byl návrh znovu upraven, což vedlo ke značné kontroverzi, neboť po úpravě návrh ztrácel pro určité skupiny smysl.

Úprava návrhu spočívala v exkluzi sedmi původně chráněných skupin. Ministerstvo spravedlnosti zveřejnilo své rozhodnutí odstranit z návrhu sedm klauzulí, mezi něž patřila také sexuální orientace. Ministerstvo vnímalo změny jako nezbytnost k tomu aby návrh uspěl u Národního shromáždění. Odezva na tyto změny na sebe nenechala dlouho čekat. Hned ten

¹²⁷ MCLELLAND, Mark J. Routledge handbook of sexuality studies in East Asia..str. 138

¹²⁸ Hyun-young Kwon Kim, John (Song Pae) Cho - *The Korean Gay and Lesbian Movement 1993-2008: From 'Identity' and 'Community' to 'Human Rights'*, str. 218

samý den se konala demonstrace s názvem "Urgentní akce proti přepracovanému zákonu a homofobii". Čtyřicet korejských organizací odevzdalo petici za znovuzачlenění sexuálních menšin do návrhu. Kromě toho volali korejští aktivisté po mezinárodních protestech. Mezinárodní gay a lesbická komise pro lidská práva požádala podporovatele o zasílání protestních dopisů.¹²⁹ Ačkoliv byly LGBT skupiny nejdříve k původnímu návrhu velmi kritické po seznámení se se změnami neměly jinou volbu než původní, sice nedokonalý přesto o mnoho přijatelnější návrh, bránit před konzervativní křesťanskou opozicí.

V roce 2010 ministerstvo spravedlnosti vydalo příslib, že se spolu s legislativní radou vlády ještě jednou pokusí prosadit původní návrh. V prosinci toho roku vyjádřili aktivisté solidaritu budoucímu novému anti-diskriminačnímu zákonu. V roce 2013 se více než 50 členů Demokratické strany odhodlalo zahrnout jinou sexuální orientaci do anti-diskriminačního zákona, nicméně od svého odhodlání brzy upustili z důvodu odporu ze strany konzervativní náboženské komunity.

Korejští členové sexuální menšin (a nejen jich, problém se dotýkal i dalších menšin a jinak znevýhodněných osob) se do dnešních dnů nedočkali přijetí anti-diskriminačního zákona v jakékoliv jeho podobě a vzhledem k složité povaze korejské společnosti a neustupujícímu tlaku ze strany křesťanských a jiných skupin se toto jeví jako běh na dlouhou trať.

5.3. Homosexualita v korejské armádě

Vojenská služba je v současnosti pro všechny korejské muže povinná a branci před nástupem musí projít psychologickým testem, ve kterém se objevuje i několik otázek ohledně brancovy sexuální orientace. Homosexuální příslušníci korejských ozbrojených sil v činné službě jsou podle personálních předpisů označováni jako osoby s „poruchou osobnosti“ či s „poruchou chování“. Mohou být institucionalizováni, nebo propuštěni.¹³⁰ V roce 2008 byl vojenským soudem podán návrh k ústavnímu soudu, aby toto bylo prohlášeno za neplatné.

¹²⁹ Sanders, Douglas. Mujigae Korea. str. 45

¹³⁰ 대한민국의 성소수자 권리.

https://ko.wikipedia.org/wiki/%EB%8C%80%ED%95%9C%EB%AF%BC%EA%B5%AD%EC%9D%98_%EC%84%B1%EC%86%8C%EC%88%98%EC%9E%90_%EA%B6%8C%EB%A6%AC

Aktivisté tento krok přijali s nadšením, naopak konzervativci namítali, že by zrušení zákona mohlo vyvolávat konflikty a tím narušit celkovou disciplínu.¹³¹ Korejský vojenský trestní zákon, článek 92. též zakazuje jakýkoliv sexuální styk mezi členy armády stejného pohlaví a to i v situaci, že obě strany se stykem souhlasí. Právní termín pro styk mezi homosexuály v armádě je „*mezi kuřaty*“ (kjekang, 계강).¹³²

Většina homosexuálů v armádě pocítuje potíže při zvykání si na maskulinní kulturu v armádě. Se svolením nadřízeného důstojníka mají všichni příslušníci armády možnost vyhledat psychologickou a zdravotní pomoc v případě problémů při tréninku či zvykání si na život v armádě. Bohužel je tato možnost pro homosexuály v armádě značně nebezpečná, jelikož je často porušována ochrana soukromí.

V roce 2009 přišla organizace pro vojenská lidská práva se zprávou, že kanadští imigrační úředníci udělili azyl Kim Hjög-hwanovi (김형환). Ten si zažádal o azyl z důvodu obav, že by jeho náboženská víra a sexuální orientace v případě jeho nástupu k výkonu vojenské služby vedla k šikaně jeho osoby. Toto bylo poprvé, kdy se korejský muž stal uprchlíkem v jiné zemi z důvodu vyhnutí se vojenské službě. Osoby, které se snaží vyhnout vojenské službě ať už kvůli náboženskému či ideologickému přesvědčení mohou být potrestáni pobytem ve vězení.¹³³

To, že situace homosexuálů v korejské armádě je závažné téma k řešení dokazuje i zpráva z ledna roku 2013. Ve sklepě vojenské základny byl nalezen mladý voják, po té co spáchal sebevraždu oběšením. Před sebevraždou požádal o pomoc, ale nic se nezměnilo a dál zůstal cílem sexuálně laděných vtipů a narážek. Ve vzkazu, který zanechal, stálo: „*Homosexualita je v této zemi tak strašný zločin. Jak mám žít s pocitem viny? Nemůžu. Nepořádejte mi pohřební obřad. Nezasloužím si ho.*“. Úřady nevydali o sebevraždě veřejně žádnou zprávu. Jeden poddůstojník vyjádřil lítost nad událostí a řekl, že homosexuální vojáci to mají v armádě opravdu těžké. Často bývají mláceni, nebo ještě hůř mučeni. V roce 2005 se objevila podobná událost, když jeden voják požádal o změnu formy výkonu vojenské služby, protože byl na základně pronásledován. Tento voják byl nucený předložit fotografie, na kterých bude zachycen při styku s jiným mužem. V roce 2009 se upálil voják, po té co byl

¹³¹ *Will homosexuality be accepted in barracks?*

http://www.koreatimes.co.kr/www/news/nation/2010/09/117_67179.html

¹³² Youngshik D. Bong: *The Gay Rights Movement in Democratizing Korea*, Korean Studies Vol. 32, 2008, str. 90-91

¹³³ *Gay conscientious objector gets Canada asylum*

<http://www.koreaherald.com/view.php?ud=20111215000521>

opakovaně obtěžován svým nadřízeným. Po této události byl zřízen výbor pro práva gayů v armádě.¹³⁴

¹³⁴ *Gay soldier hang himself in military base*
http://koreatimes.co.kr/www/news/nation/2013/01/113_129101.htmls

5.4. Homosexualita v korejském zábavním průmyslu

Zábavní průmysl a jeho zástupci mají všude ve světě značný vliv na veřejné mínění a leckdy pomáhají k rozvíření diskuze o společenských problémech. V případě Koreje, jak si ukážeme, to funguje trochu opačně a často se stává, že reakce a protesty veřejnosti utvářejí podobu korejského zábavního průmyslu a jeho obsahu.

Stejně jako ve všech ostatních oblastech současné korejské společnosti je i v oblasti korejského zábavního průmyslu homosexualita a otázka sexuálních menšin stále tématem okrajovým a tabuizovaným. Nejčastěji se s homosexualitou v korejském show businessu můžeme setkat prostřednictvím filmů. Toto téma – vnímání homosexuality v současném korejském filmu - bylo již zpracované v samostatné práci, a proto co se týká filmů, bude téma rozvedeno jen okrajově a pokusím se více zaměřit na televizní vysílání a muzikály.¹³⁵

5.4.1. Filmy a filmový průmysl

Navzdory řekněme až zápornému a jen pomalu se měnícímu přístupu k otázce sexuálních menšin a jejich veřejné prezentaci lze v současném korejském filmu nalézt překvapivě velké množství filmů jakkoliv znázorňujících sexuální menšiny, hlavně tedy homosexualitu. Další zajímavostí je, že se leckdy jedná o divácky velmi úspěšné filmy. Mezi nejznámější a nejúspěšnější filmy s gay tematikou bezesporu patří historický film *Král a klaun*¹³⁶ (Wangüi namdža, 왕의 남자), který se setkal s obrovským zájmem publika a byl Korejskou filmovou radou vybrán jako film reprezentující Koreu v kategorii Nejlepší cizojazyčný film na předávání Oscarů v roce 2006. O kvalitě a úspěchu filmu vypovídá i fakt, že Korejská filmová rada dala filmu *Král a klaun* přednost před na korejské poměry vysokorozpočtovým filmem *Monstrum* (Kwömul, 괴물), nebo filmem *Čas* (Sigan, 시간) od známého korejského režiséra Kim Ki-duka (김기덕, 金基德). Dalšími z řady filmů znázorňující homosexualitu je film volně inspirovaný životem krále Kongmina *A Frozen*

¹³⁵ Při uvádění informací o filmech a pořadech jako je přesný název nebo rok vydání čerpám z webu hancinema.net.

¹³⁶ U všech názvů filmů uvádím jejich české názvy, pod kterými byly v Čechách distribuovány. Případně vycházím ze zažitých anglických názvů.

flower (Ssanghwaččom, 쌍화점), ve kterém jsou k vidění poměrně explicitní sexuální scény, nebo film z roku 2008, který vznikl na motiv japonského manga komiksu *Antique* (Söjangkoltongjangkwaččom äntchikchü, 서양골동양과자점 앤티크), a který se stal jedním z nejúspěšnějších korejských filmů té doby. V roce 2012 se na plátcích objevil zajímavý film, který ukazuje, jak mnozí mladí lidé z homosexuální komunity řeší tlak rodiny na to, aby si našli partnera a uzavřeli „normální heterosexuální“ sňatek. Film sleduje osudy jednoho lesbického a jednoho homosexuálního páru, tyto dva páry se vzájemně domluví na sňatku, aby tak vyřešili problém s naléháním svého okolí. Film se jmenuje *Dvě svatby a jeden pohřeb* (Tu bönüi kjölhonsikkwa han bönüi čangnjösik, 두 번의 결혼식과 한 번의 장례식).

Důležité je zmínit vznik dokumentárních filmů jako *Zázrak z ulice Čongno* (Čongnoüi kičön, 종로 기전) z roku 2011, který je příběhem 4 gayů, kteří se snaží žít obyčejný život, dokument *My Fair Wedding* (Mai pcheo weding, 마이 페어 웨딩) režiséra Kim Čo Kwang-sua, který sleduje přípravy na jeho vlastní svatbu včetně obřadu o kterém jsem se zmiňovala již dříve, nebo dokument z konce roku 2016 *Weekends* (Ükchenčü jekopchjön, 위켄즈 예고편) o gay sboru G-voice, který funguje už od roku 2003.

V roce 2013 vzniklo v Soulu nezávislé queer filmové studio 99film, které sdružuje mladé filmové tvůrce zaměřující se na tvorbu filmů s LGBT tematikou.

5.4.2. Televizní vysílání a známé osobnosti z LGBT komunity

Podle výše uvedených příkladů se může zdát, že se zobrazování témat dotýkajících se sexuálních menšin v korejském filmu neseťkává s odporem, což se dá považovat za pravdu, i když nesmíme opomenout problémy s filmovou cenzurou s udělování nespravedlivého rating, o kterém jsem psala v části práce 5.3. *Státní cenzura, zákon na ochranu mládeže a návrh anti-diskriminačního zákona*. V případě televizního vysílání je ale situace jiná. Televizní vysílání v Koreji se potýká s mnohem větší cenzurou, než je tomu například s televizním vysíláním u nás. To se samozřejmě týká hlavně veřejnoprávní KBS a velkých celostátních televizních kanálů jako jsou MBC a SBS. Cenzura obsahu televizního vysílání se netýká pouze sexuálních menšin, ale věcí jako je nahota a přílišné odhalování těla, zobrazování násilí,

vulgarit či pro nás možná až úsměvným snahám o cenzuru tetování.¹³⁷ Stejně tak jako v případě filmů je i televizním pořadům od KMBR přidělován vhodný rating. Ačkoliv v souvislosti se sexuálními menšinami a televizním vysíláním možná ani nemůžeme hovořit o záměrné cenzuře, neboť jak v následující části poukážu, často se jedná o důsledek nátlaku ze strany veřejnosti.

Jak už bylo řečeno, najít v korejské kinematografii film zobrazující homosexualitu není nikterak obtížné, v případě čím dál víc oblíbených korejských dramát¹³⁸ už tolik materiálu najít nelze¹³⁹. Co se týká obsahu korejských dramát, poměrně velký problém je v tom, že publikum je už zvyklé na osvědčené dějové prvky, které pak od dramát očekávají. Tvůrci, kteří se pokusí o začlenění něčeho řekněme jiného nebo nového riskují nižší oblíbenost dramatu.¹⁴⁰ Přesto se i v této oblasti tvorby pomalu začíná objevovat zastoupení sexuálních menšin. V roce 2010 se téma homosexuality v podobě dramát dostalo na velké televizní stanice SBS a MBC. Stanice SBS uvedla 63. dílné drama *Life is beautiful* (Insängün alümtawö, 인생은 아름다워). Děj dramatu se mimo jiné soustředí i na homosexuální dvojici mužů a na to jak se jejich konzervativní rodiny s tímto faktem vypořádávají. Drama získalo celkově kladné hodnocení z gay komunity, protože zde byly dobře znázorněny skutečné překážky s nimiž se homosexuálové setkávají ve svém životě. Na druhou stranu se vysílání tohoto dramatu neobešlo bez vlny protestů ze strany korejských matek a křesťanských spolků.¹⁴¹ Jedna z reakcí na drama byl i inzerát skupiny rodičů, který byl zveřejněn na titulní straně místního deníku. Tento inzerát hlásal: „*Drama přikrášlilo životy homosexuálů, které jsou morálně a eticky špatné. Kdyby se můj syn poté co sledoval toto drama stal gayem, rozvinulo se u něj AIDS a umřel, měli by za to producenti programu převzít plnou odpovědnost.*“ Tato skupina tvrdila, že šance pro homosexuála nakazit se virem HIV je o 730 procent vyšší než u heterosexuálních osob a že drama stimuluje mladé lidi, k tomu aby experimentovali s homosexualitou. Tento inzerát způsobil rozruch, což si vyžádalo reakci psychologů a aktivistů a snahu o osvětu v tom že homosexualita není „infekční“ a nelze se jí

¹³⁷ V pořadech, které mají nižší rating, tedy jsou vhodné i pro mládež, je běžně vidět, jak účinkující s tetováním mají tato místa na těle zakryta například dlouhými rukávy nebo přelepeny náplastí.

¹³⁸ Korejské drama nebo také K-drama jsou televizní dramata natočená v Koreji, většinou ve formátu minisérií (12-24 epizod), s charakteristickými rysy, které korejské drama odlišují od televizních seriálů a telenovel z jiných zemí.

¹³⁹ Myšleno hlavně co se týká hlavních postav a dějových linek.

¹⁴⁰ Tento fakt jde dobře srovnat na reakcích korejského a mezinárodního publika. Oblíbené dějové komponenty kladně přijímané v Koreji se můžou zdát mezinárodnímu divákovi jako klišé, a naopak, to co může být pozitivně přijaté v okruhu zahraničních diváků nemusí fungovat v Koreji.

¹⁴¹ *Gay drama raises religious groups eyebrows*

http://www.koreatimes.co.kr/www/news/nation/2010/05/117_66574.html

„nakazit“ prostřednictvím televizních dramát či jiných kulturních akcí. Co je, ovšem ještě více k podivu je reakce korejského ministerstva spravedlnosti. Ministerstvo nařídilo orgánům pověřeným řízením nápravných zařízení, aby se chovancům těchto zařízení přestalo drama nadále vysílat. Podle vyjádření ministerstva ze 4. srpna padlo toto nařízení kvůli obavám z toho, jak drama vylíčílo homosexuální vztah a že by drama mohlo negativně ovlivnit vězně. Korejské ministerstvo spravedlnosti provozuje síť „Borami“, která nahrává televizní programy, a ze záznamu jsou poté pouštěny vězňům. Podle jednoho ministerského úředníka byl důvod pro nařízení následující: „Drama bylo původně propagováno jako rodinné, avšak zdálo se, že se hlavní zaměření přesunulo na homosexuální pár v pořadu, proto drama dál nevyhovuje účelu sítě Borami.“ Toto nařízení samozřejmě vyvolalo reakci v řadách aktivistů bojujících za práva homosexuálů, kteří požadovali o zrušení tohoto rozhodnutí.¹⁴² Druhé drama, ve kterém se objevily homosexuální postavy uvedla ten samý rok stanice MBC. Jednalo se o drama *Personal Taste* (Käinüi čchühjang, 개인의 취향).

Jak je možné si všimnout, v případě že korejské filmy a dramata obsahují postavy nebo děj týkající se sexuálních menšin ve většině z případů se jedná o homosexuální muže. Z toho důvodu můžeme považovat následující drama speciál¹⁴³ korejské veřejnoprávní televize KBS za velmi pozoruhodné dílo. 7. srpna roku 2011 odvysílal druhý kanál stanice KBS jednodílné drama *Daughters of Club Bilitis*¹⁴⁴ (Kchllöb Billitchisüüi ttaltül, 클럽빌리티스의 딸들), které vypráví příběh tří lesbických dvojic, které zastupovaly tři generace korejských lesbických žen. Drama se, alespoň podle mého, snaží velmi zdařile a věrohodně poukázat jakým problémům musí lesbické ženy (a nejen ty) v korejské společnosti čelit. Ačkoliv korejské televizní statice pomalu začínají do své tvorby zahrnovat i sexuální menšiny stále musí tato tvorba čelit nepříznivému ratingu a pozdním vysílacím časům. V případě *Daughters of Club Bilitis*, měl pořad doporučený rating NC-19 a vysílal se teprve až ve čtvrt na dvanáct v noci i přesto, že v pořadu nebylo k vidění nic, co by se zdálo nevhodné – nahota, sexuální či násilné scény. Ještě během vysílání se kvůli tomuto dramatu objevily na domácí webové stránce stanice negativní reakce a komentáře, které požadovaly

¹⁴² *Ban on gay drama in prison creates stir*

http://www.koreatimes.co.kr/www/news/nation/2010/10/113_74155.html

¹⁴³ Drama speciál je série jednodílných dramát, které vypráví nejrůznější příběhy. Obsazení a složení natáčecího týmu se s každým dílem měnilo. Tato série speciálních dramát se vysílala v rozmezí let 2010 – 2011, jeden díl týdně na kanálu KBS2.

¹⁴⁴ Název dramatu odkazuje na americkou lesbickou organizaci Daughters of Bilitis.

zastavení vysílání. Jeden z komentářů dokonce vyjadřoval, že pro veřejnoprávní televizi je ostudné vysílat pořad, který glorifikuje homosexualitu.¹⁴⁵

Mimo výše uvedená dramata se dají postavy s jinou sexuální orientací vidět a kde se scénáristé odvážili dotknout se tématu homosexuality jsou dramata jako *Reply 1994* (Üngtaphara 1994, 응답하라 1994), *Reply 1997* (Üngtaphara 1997, 응답하라 1997), *Cheese in the trap* (Čchičü in dö tchüräp, 치즈 인 더 트랩), *Secret Garden* (Sikchüris katün, 시크릿 가든), *Seonam Girls High School Investigators* (Sönamjöko tchamčöngtan, 선암여고 탐정단), *The Lover* (Tö löbö, 더 러버), *Hogu's Love* (Hoguüi sarang, 호구의 사랑).

Pokud bychom se chtěli bavit o pořadech mimo kategorii dramata i zde se najde několik příkladů. V roce 2008 začala korejská kabelová televize tvN vysílat show s názvem *Coming out* (Kchöming aus, 커밍 아웃), který spolu uváděl Hong Sök-čchön (홍석천). Tento pořad představoval životy hostů formou mini dramata a moderátoři měli posléze fungovat jako mentoři a poradci v rámci problémů spojených s homosexualitou v Koreji, a to zejména při coming outu. Jeden z producentů se vyjádřil, že díky práci na pořadu se změnila perspektiva, s jakou nahlížel na homosexuální komunitu v Koreji.¹⁴⁶ Pořad měl bohužel i tragický dopad. Herec a model Kim Či-hu (김지후), který se v pořadu objevil a v jeho rámci prožil svůj coming out spáchal několik měsíců po odvysílání epizody pořadu sebevraždu.¹⁴⁷ V roce 2012 se krátce vysílala talk show *XY That Girl* (XY künjö, XY 그녀), která byla zaměřená na komunitu transsexuálů. Jedním z moderátorů byl znovu i Hong Sök-čchön. Po prvním odvysílání show se zvedla vlna kritiky a znepokojení ze strany rodičů a učitelů. Ti neváhali bojovat proti show pomocí novinové inzerce a zlostnými příspěvky na webové stránce stanice. Stanice po té na svém webu oznámila, že po zvážení názoru diváků show zruší.¹⁴⁸ Za zmínění stojí i třetí série modelingové reality show *Korea hledá topmodelku* (Točön! Supchömodel, 도전! 슈퍼모델 KOREA), ve které se objevila transsexuální soutěžící Čchö Han-Bit (최한빛).¹⁴⁹

¹⁴⁵ "방송 중단하라!" 동성애드라마에 시청자불만 '폭주'
<http://news.nate.com/view/20110808n00406>

¹⁴⁶ *Actor Hong Suk-Chun to Host Coming Out*
http://www.koreatimes.co.kr/www/news/art/2010/04/201_22429.html

¹⁴⁷ *Gay Actor Found Dead in Apparent Suicide*
https://www.koreatimes.co.kr/www/news/nation/2008/10/117_32358.html

¹⁴⁸ *KBS cable television cancels transgender show after protests*
<http://www.koreaherald.com/view.php?ud=20120913001251>

¹⁴⁹ *Meet Next Top Model's first trans hopeful in Korea*

Co se týká veřejně známých osobností, které by se otevřeně hlásily k jiné sexuální orientaci, je situace v Koreji oproti západnímu světu kompletně odlišná. V Evropě a Spojených státech je dnes už zcela běžné, že se celebrity hrdě hlásí ke své sexuální orientaci a toto je nijak nediskriminuje v pracovní rovině. Podíváme-li se na korejský zábavní průmysl, daly by se známé osobnosti v něm, které přiznaly příslušnost k jiné sexuální orientaci spočítat na prstech jedné ruky. Tento fakt má prosté vysvětlení a to takové, že coming out se v Koreji někdy bez nadsázky může rovnat sebevraždě. Jak už jsem psala, v roce 2008 spáchal sebevraždu herec a model Kim Či-hu. K tomu činu ho dovedly negativní reakce veřejnosti na jeho coming out a diskriminace v pracovním prostředí se kterými se musel potýkat. Po té co se přiznal ke své orientaci, mu byly zrušeny pracovní nabídky z několika módních přehlídek a televizních pořadů a jeho zastupující agentura mu odmítla prodloužit smlouvu. Nejen jeho případ poukazuje, jak moc v Koreji chybí zákon, který by předcházel diskriminaci kvůli sexuální orientaci. Samozřejmě ne každý coming out končí sebevraždou, ačkoliv i v případě korejského herce, komika, restaurátora a politického aktivisty Hong Šök-čchona (홍석천, 洪錫天, *3.2.1971) došlo po jeho coming outu k v podstatě stejným reakcím a diskriminaci. Hong prožil svůj coming out v roce 2000. K rozhodnutí veřejně přiznat svou orientaci došel po rozchodu s jeho holandským přítelem. Po svém přiznání se celý měsíc schovával před okolím. Hong v jednom rozhovoru uvedl: „*Byl jsem zničený. Dostával jsem emaily vyhrožující smrtí. Má kariéra skončila a já neopustil svůj dům celý měsíc.*“ Před tím se objevoval v korejských televizních programech včetně programů pro děti. Po přiznání své orientace byl vyhozen ze všech jeho show. V roce 2004 ho časopis Time, vyhlásil jako jednoho z 20 „Asijských hrdinů“ pro rok 2004.¹⁵⁰ V roce 2005 se v pořadu Yoyumanman stanice KBS Hong vůbec poprvé objevil na obrazovkách spolu se svými rodiči, kde mluvil o svém životě po jeho coming outu.¹⁵¹ Kromě návratu do show businessu se Hong pustil do podnikání. Otevřel si už několik restaurací a jeden bar, objevil se v několika muzikálech a vydal dvě knihy.¹⁵² Kromě těchto dvou herců se ke své homosexuální orientaci otevřeně hlásí dva korejské režiséři – I Song Hüi-il (이송희일; 李宋喜一) a několikrát již zmiňovaný Kim Čo Kwang-su. K těm několika úspěšným z řad sexuálních menšin, kteří dokázal v show businessu prorazit navzdory všem odmítavým postojům korejské společnosti patří i

<http://www.gaystarnews.com/article/meet-next-top-models-first-trans-hopeful-korea200812>

¹⁵⁰ *Gay actor's lone fight against prejudice*

<http://koreajoongangdaily.joins.com/news/article/article.aspx?aid=2922742>

¹⁵¹ *Gay Actor to Go on TV Talk Show With Parents*

<http://www.hancinema.net/gay-actor-to-go-on-tv-talk-show-with-parents-3225.html>

¹⁵² *Coming Out Changed My Life*

<http://www.hancinema.net/-coming-out-changed-my-life--14411.html>

transsexuální modelka, zpěvačka a herečka Harisu (하리수, 河莉秀, *17.2.1975), občanským jménem I Kjōng-ūn (이경은, 李慶恩). Harisu se narodila jako chlapec, ale už od raného dětství se cítila být ženou. V roce 2002 jako teprve druhá osoba v Koreji podstoupila legálně chirurgickou změnu pohlaví. Jako opravdový začátek její kariéry lze považovat rok 2001, kdy se Harisu objevila v televizní reklamě pro kosmetiku DoDo. Po tomto úspěchu se Harisu objevila v několika korejských i zahraničních filmech, vydala pět korejských hudebních alb, publikovala několik knih a v roce 2008 otevřela bar pro transsexuály.¹⁵³ Mohlo by se zdát, že život a kariéra Harisu byla bez potíží, to vyvrátila v dokumentu stanice SBS, který byl natočen k 10. výročí jejího debutu. Harisu v dokumentu odhalila s jakým jednáním se před svým debutem setkala. Hovořila o situaci, která se odehrála na jednom z castingů, kterého se zúčastnila, „*Líbila jsem se jim, tak mě požádali, abych podepsala smlouvu. Řekla jsem jim, že jsem transsexuál a oni mi odpověděli, že se chtějí podívat. Řekli mi, ať si svléknu šaty a vyspím se s nimi, abych jim dokázala, že jsem transsexuál.*“¹⁵⁴ Z řad transsexuálů je v poslední době k vidění i Čchō Han-Bit (*16. 6. 1987), supermodelka, tanečnice, herečka a zpěvačka, která podstoupila změnu pohlaví z muže na ženu v roce 2006.¹⁵⁵ Jak už bylo uvedeno dříve, Čchō Han-Bit byla vybrána do korejské verze modelingové soutěže *Korea hledá topmodelku*, kde její účast vzbudila debatu, zda je správné, aby osoba se změněným pohlavím a tudíž „získala“ ženské tělo „uměle“ soutěžila v pořadu hodnotící vzhled. Odpovědi na tuto diskuzi byly povzbudivé příspěvky, které kromě obdivu odvahy také říkali: „*Je to úplně stejné jako když ostatní soutěžící dívky, které se jako dívky narodily, podstoupí zkrášlující plastické operace.*“ S tímto prohlášením se dá pouze souhlasit, zvláště vezme-li v úvahu četnost podstupování plastických operací v Koreji a jejich výsledek. Při pohledu na některé fotografie před zákrokem a po něm, které lze běžně nalézt na internetu je vidět, že leckdy je radikálnost zákroku a jeho výsledek tak velký, že operované ženy často vypadají jako zcela jiná osoba. Nakonec se k tématu vyjádřil i moderátor pořadu, který vysvětlil, že účast Čchō Han-Bit není nijak v rozporu s pravidly soutěže, neboť legálně je ženou.¹⁵⁶ Mimo její aktivity v modelingu se už objevila v několika filmech a v roce 2016 debutovala jako členka dívčí hudební skupiny Mercury, která se ale po vydání pouhých dvou singlů rozpadla.

¹⁵³ 하리수 <https://ko.wikipedia.org/wiki/%ED%95%98%EB%A6%AC%EC%88%98>

¹⁵⁴ 하리수 충격고백 “트랜스젠더 확인한다고 잠자리 요구하기도”

<http://news.nate.com/view/20110411n02271>

¹⁵⁵ 최한빛 <https://ko.wikipedia.org/wiki/%EC%B5%9C%ED%95%9C%EB%B9%9B>

¹⁵⁶ *Transsexual — Qualified for Beauty Contest or Not?*

http://www.koreatimes.co.kr/www/news/nation/2009/07/117_48603.html

5.4.3. Muzikály

Vedle filmů a televizních dramát jsou v Koreji velice populární muzikály o čemž svědčí nepřeborné množství představení a široká škála námětů – od muzikálů s příběhem inspirovaným korejskou kulturou, dějinami a legendami po muzikálové produkce přejaté z nejrůznějších koutů světa. Bohatost námětů tak zahrnuje i sexuální menšiny, jako skvělý příklad můžeme uvést hned několik již dříve uvedených kusů jako *Hedwig and the Angry Inch*, *Thrill Me*, *La Cage*, *Kinky Boots*. Nutno podotknout, že o tyto představení mají zájem především ženy ve věku dvacet až třicet let. Během posledních tří let bylo nejvíce slyšet o dalších dvou muzikálech. Prvním z nich byl muzikál převzatý z Austrálie, *Priscilla* (Pchürisilla, 프리실라), který měl premiéru 3. 7. 2014 v *LG Arts Center* v Soulu. Muzikál vypráví příběh dvou drag queen¹⁵⁷ a jedné transgender ženy, kteří společně cestují na drag show do odlehlého letoviska v australské poušti. Během cesty se na palubě levandulového autobusu jménem Priscilla, setkávají tito tři přátelé s řadou komických situací, podivných postav, případy homofobie a zároveň rozšiřují své komfortní zóny a objevují nové životní horizonty. V muzikálu hrál jednu z hlavních rolí i člen korejské chlapecké skupiny 2AM, Čo Kwon (조권, 趙權). Obsazování korejských idolů do muzikálů není nic neobvyklého, v tomto případě je ale pozoruhodné, že šlo o roli homosexuálního muže vystupujícího jako drag queen, protože pro členy korejských idol skupin je více než důležité vyhýbat se kontroverzím a skandálům. Čo se samozřejmě musel potýkat s negativními ohlasy na jeho roli a muzikál jako celek. V reakci na to se skrz sociální média o muzikálu vyjádřil následovně: „*Podle obrázků v médiích by se dalo říct, že je to jen homosexuální show, nicméně, muzikál Priscilla není jen o homosexuálech a transsexuálech, je to upřímný muzikál, který vykresluje obraz rodiny, přátelství, lásky, otcovství a emocí.*“¹⁵⁸ Druhým muzikálem s homosexuální tematikou je *The Pride* (Pchūraidū, 프라이드). Podle režiséra se muzikál nesnaží pouze o vylíčení toho, jak to mají homosexuálové těžké, ale snaží se obecnostvo vzdělávat v tom jak přijímat odlišnosti jiných osob tím, že budou naslouchat jejich příběhům.¹⁵⁹

¹⁵⁷ Drag queen je většinou mužská osoba, která svým oblečením a chováním karikuje ženu, a to ze zábavních účelů. Při stylizaci do ženské role přehánějí některé charakteristiky (jako např. líčení), aby dosáhly komického, dramatického či satirického efektu. Někteří muži mají drag queen jako profesionální zaměstnání. Ačkoliv se předpokládá, že drag queen je obvykle gay či transgender osoba, drag queen může vykonávat každý, bez ohledu na sexuální orientaci.

¹⁵⁸ *Cross-dressing musical 'Priscilla' is no drag*
<http://mengnews.joins.com/view.aspx?aId=2991942>

¹⁵⁹ ‘프라이드’, 동성애로 대변한 시대의 변화
<http://www.sedaily.com/NewsView/1ODK6300JI>

Závěr

Cílem této práce bylo seznámení veřejnosti s menšinovými sexuálními orientacemi jako se společensko-kulturním jevem v Korejské republice a to ve formě shromážděných a organizovaných dostupných informací v souvislém, strukturovaném celku, který prezentuje život a problémy sexuálních menšin.

V první části práce, v první a druhé kapitole, jsem kromě stručného uvedení obecných informací o sexuální orientaci a vysvětlení nejčastěji užívaných pojmů poukázala na fakt, že i přes popíravá tvrzení Korejců se homosexualita v Koreji vždy vyskytovala a tudíž se nejedná o negativní efekt vlivu moderní doby a západních kultur. Naopak bylo ukázáno, že se jiná sexuální orientace vyskytovala i mezi elitou tehdejší společnosti a na rozdíl od dnešních někdy až hysterických protestů bylo toto odlišné sexuální chování v tichosti akceptováno.

Ve třetí kapitole jsem se v práci dostala k formování homosexuální komunity v Koreji, kdy jsem popsala její počátky, které se vážou k oblastem v Soulu jako je Čongro, Čungmuro a Mjōngdong a následný přesun do Itaewonu, v případě lesbiček do Hongdae. Nemohla jsem opomenout podrobnější popis převážně pozitivního vlivu internetu na celé společenství, včetně seznámení čtenáře s nejpoužívanějšími způsoby internetové komunikace a nastínění problému v rozdílu mezi on-line a off-line životy členů komunity a jejich vzájemnému prolínání. Nevyhnula jsem se ani webům zaměřeným na homosexuální uživatele internetu a cenzuře ze strany státního aparátu.

Čtvrtou kapitolu jsem věnovala vzniku organizací podporující hnutí sexuálních menšin od konce vojenského režimu po současnost, kde popisují podmínky a okolnosti zakládání organizací ve smyslu socio-politických celků a snažila jsem se představit jejich cíle. Důležitou součástí této kapitoly je představení univerzitního prostředí a studentských skupin, které se ukazují jako jeden z nejdůležitějších výchozích bodů pro nastupující generaci bojující za práva sexuálních menšin. Popsala jsem také kulturně společenské akce typu festivalů a pokusy o pravidelnou publikaci tiskovin pro cílovou komunitu.

V poslední kapitole jsem se soustředila na stav v současné Koreji. Kromě kratičkého náhledu na korejskou terminologii v souvislosti se sexuálními menšinami jsem tuto část soustředila na legislativní a medicínské ukotvení homosexuality a transsexuality. Ačkoli je homosexualita v Koreji legální nejsou v zemi uzákoněny stejnopohlavní sňatky. V souvislosti s tímto faktem jsem nadnesla i myšlenku o protiústavnosti této skutečnosti. Co se týká

transsexuality, představila jsem jasná a přísná pravidla, která v zemi pro změnu pohlaví platí. Také jsem se opětovně věnovala cenzuře ze strany státu a zákonu na ochranu mládeže. Důležitým bodem práce je upozornění na fakt, že Korea stále nemá v platnosti zákon, který by chránil sexuální menšiny (a ne jen ty) před diskriminací. To znamená, že ještě v dnešní době nemají členové sexuální menšiny zákonný nástroj jak se bránit vůči diskriminaci, která je značně patrná v pracovním prostředí, nebo před nenávisnými a urážlivými útoky. Vzhledem k tomu, že je v Koreji stále povinná vojenská služba začlenila jsem do práce i krátkou část popisující situaci homosexuálů v armádním prostředí. Úplný závěr práce jsem věnovala korejskému zábavnímu průmyslu, neboť zábavní průmysl všude jinde ve světě mívá velký podíl na veřejné mínění, tudíž může fungovat jako prostředek k podnícení veřejné debaty a změnám společnosti. Jak ale bylo předloženo v textu, zábavní průmysl v Koreji funguje na opačném principu a značně podléhá mínění konzervativní společnosti, které poměrně často díky nejrůznějším protestům ovlivňuje obsah televizního vysílání. Mimo jiné jsem na příkladech několika známých osobností demonstrovala, jak zničující může být v Koreji coming out.

Kromě výše zmíněného hrubého souhrnu obsahu má práce jasně ukazuje, že největší překážkou pro sexuální menšiny v Korejské republice je hlavně odmítavý postoj většinové korejské společnosti, která se i přes přejímání západního konzumního stylu života snaží jistou svou částí přidržovat některých konzervativních tradic a názorů. To velice komplikuje povahu korejské společnosti a změny tak přicházejí velice pozvolna. Velkou nadějí pro budoucnost a otevřenější společnost se ukazují být univerzitní studenti. V současnosti je pro korejskou LGBT komunitu nejdůležitější vybojovat schválení vyhovujícího znění anti-diskriminačního zákona, který by přispěl k vytvoření bezpečnějšího prostředí pro jejich život a dal jim tak nové možnosti pro osobní i komunitní růst.

Seznam zdrojů

Primární zdroje

Young-Gwan Kim and Sook-Ja Hahn. *Homosexuality in Ancient and Modern Korea*. An International Journal for Research, Intervention and Vol. 8, No. 1 (Jan. - Feb., 2006), str. 61-76

Rutt, Richard. *The Flower Boys of Silla (Hwarang)*. Transactions of the Korean Branch of the Royal Asiatic Society, vol. 38. str. 1-61

Francoeur, Robert T. a Raymond J. NOONAN. *The International encyclopedia of sexuality*. New York: Continuum, 2001. ISBN 0826412742. str. 947-948

Sanders, Douglas. *Mujigae Korea*. str. 14-45

Dostupné na: <http://www.thegrandnarrative.files.wordpress.com/2009/08/mujigae-korea.doc>

Cho, Song Pae. *Faceless Things: South Korean gay men, internet, and sexual citizenship*, str. 29-79. Dostupné z:

https://www.ideals.illinois.edu/bitstream/handle/2142/29525/Cho_SongPae.pdf?sequence=1

Shin, Gi-Wook. a Paul Y. Chang. *South Korean social movements: from democracy to civil society*. New York, NY: Routledge, 2011. Routledge advances in Korean studies, 24. ISBN 0415619971. str. 209-216

Youngshik D. Bong: *The Gay Rights Movement in Democratizing Korea*, Korean Studies Vol. 32, 2008, str. 88-91, Dostupné z:

https://www.researchgate.net/publication/236728725_The_Gay_Rights_Movement_in_Democratizing_Korea

Hyun-young Kwon Kim, John (Song Pae) Cho - *The Korean Gay and Lesbian Movement 1993-2008: From 'Identity' and 'Community' to 'Human Rights'*, str. 211-218, Dostupné z: http://www.academia.edu/8788024/_The_Korean_Gay_and_Lesbian_Movement_1993-2008_From_Identity_and_Community_to_Human_Rights_

Yang Junghoon. *Homosexuals and the Contemporary Gay Rights Movement in Korea - Movement participation and collective identity*. str. 19, Dostupné z: <http://munin.uit.no/bitstream/handle/10037/5317/thesis.pdf?sequence=2>

Sekundární zdroje

Weiss, Petr. *Sexuologie*. Praha: Grada, 2010. ISBN 978-80-247-2492-8. str. 107

Murphy, Timothy F. *Reader's guide to lesbian and gay studies*. London: Fitzroy Dearborn Publishers, 2000. ISBN 1579581420. str. 325

Summers, Claude J. *Homosexuality in Renaissance and Enlightenment England: literary representations in historical context*. New York: Haworth Press, c1992. ISBN 978-1560230199. str. 33

Fifková, Hana. *Transsexualita a jiné poruchy pohlavní identity*. Vyd. 2. Praha: Grada, 2008. ISBN 978-80-247-1696-1. str. 15-16

Yun, Gahyeon: *Do Human Right Exist for Korean Gay and Lesbians?*. str. 4. Dostupné z: <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED400505.pdf>

Seo, Dong Jin (2001). *Mapping the Vicissitudes of Homosexual Identities in South Korea*. *Journal of Homosexuality* 40. str. 68

IRJÖN. *Samguk jusa: nepominutelné události Tři království*. Přeložil Miriam LÖWENSTEINOVÁ, přeložil Marek ZEMÁNEK. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2012. *Mythologie*. ISBN 9788074221767. str. 111-112

SULLIVAN, Gerard. a Peter A. JACKSON. *Gay and lesbian Asia: culture, identity, community*. New York: Harrington Park Press, c2001. ISBN 1560231467. str. 71

MCLELLAND, Mark J. *Routledge handbook of sexuality studies in East Asia*. ISBN 9780415639484. str. 138

Kertbeny, Károly Mária (1824-1882). Dostupné z:
http://www.glbqtarchive.com/ssh/kertbeny_km_S.pdf

PANSEXUALITA: Ultimátní sexuální orientace a identita. Vítejte ve světě, kde se předpojatost nenosí a láska nezná hranic! Dostupné z: <http://www.lui-magazine.cz/co-se-deje/item/6078-pansexualita-ultimatni-sexualni-orientace-a-identita-vitejte-ve-svete-kde-se-predpojatost-nenosi-a-laska-nezna-hranic>

대한민국의 성소수자 역사. Dostupné z:
https://ko.wikipedia.org/wiki/%EB%8C%80%ED%95%9C%EB%AF%BC%EA%B5%AD%EC%9D%98_%EC%84%B1%EC%86%8C%EC%88%98%EC%9E%90_%EC%97%AD%EC%82%AC

고려 공민왕. Dostupné z:
https://ko.wikipedia.org/wiki/%EA%B3%A0%EB%A0%A4_%EA%B3%B5%EB%AF%BC%EC%99%95

Neff, Robert: Homosexuality in Joseon Kingdom era. Dostupné z:
http://koreatimes.co.kr/www/news/culture/2013/04/135_133405.html

An Interview with K. Dostupné z:
http://wewhofeeldifferently.info/files/interviews/K_EN.pdf

Life and Death in Queer Korea Part 1: A Queer Exorcism, How religion and violence shadow lgbt Koreans. Dostupné z:
http://www.thegully.com/essays/asia/030306_lgbt_korea_huso_yi.html

SNU Students Elect First Gender Minority Student Council President. Dostupné z:
<http://www.useoul.edu/snunews?bm=p&bbsidx=122418&print=yes>

Yonsei students vote for lesbian president. Dostupné z:
<http://mengnews.joins.com/view.aspx?aId=3026853>

Seoul's pride fiasco. Dostupné z:

http://www.koreatimes.co.kr/www/news/opinon/2015/06/162_180908.html

Daegu Queer Culture Festival. Dostupné z:

https://en.wikipedia.org/wiki/Daegu_Queer_Culture_Festival

Daegu groups try to derail gay festival. Dostupné z:.

http://www.koreatimes.co.kr/www/news/nation/2014/06/511_159652.html

성 소수자 축제 장소 사용 불허... 인권단체 등 반발. Dostupné z:

<http://www.yonhapnews.co.kr/bulletin/2015/06/03/0200000000AKR20150603063600053.HTML>

Controversial TV Priest claims Korea 'Free from Homosexuality' Dostupné z:

<http://www.koreabang.com/2012/stories/controversial-tv-priest-claims-korea-free-from-homosexuality.html>

Life and Death in Queer Korea Part 2: Homo Koreanus Under the official microscope.

Dostupné z: http://www.thegully.com/essays/asia/030320_homo_koreanus.html

Korean Civil act, Dostupné z: <http://www.moleg.go.kr/FileDownload.mo?flSeq=33629>

대한민국 헌법, Dostupné z: <http://www.law.go.kr/lsEfInfoP.do?lsiSeq=61603#>

South Korean court rejects film director's same-sex marriage case. Dostupné z:

<https://www.theguardian.com/society/2016/may/25/south-korea-rejects-film-director-kim-jh-gwang-so-same-sex-marriage-case>

대한민국의 성소수자 권리. Dostupné z:

https://ko.wikipedia.org/wiki/%EB%8C%80%ED%95%9C%EB%AF%BC%EA%B5%AD%EC%9D%98_%EC%84%B1%EC%86%8C%EC%88%98%EC%9E%90_%EA%B6%8C%EB%A6%AC

South Korea: Homosexuality removed from classification of "harmful and obscene" in youth protection law Dostupné z: <http://www.iglhrc.org/content/south-korea-homosexuality-removed-classification-harmful-and-obscene-youth-protection-law>

Will homosexuality be accepted in barracks? Dostupné z: http://www.koreatimes.co.kr/www/news/nation/2010/09/117_67179.html

Gay conscientious objector gets Canada asylum. Dostupné z: <http://www.koreaherald.com/view.php?ud=20111215000521>

Gay soldier hang himself in military base. Dostupné z: http://koreatimes.co.kr/www/news/nation/2013/01/113_129101.html

Gay drama raises religious groups eyebrows. Dostupné z: http://www.koreatimes.co.kr/www/news/nation/2010/05/117_66574.html

Ban on gay drama in prison creates stir. Dostupné z: http://www.koreatimes.co.kr/www/news/nation/2010/10/113_74155.html

"방송 중단하라!" 동성애드라마에 시청자불만 '폭주'. Dostupné z: <http://news.nate.com/view/20110808n00406>

Actor Hong Suk-Chun to Host Coming Out. Dostupné z: http://www.koreatimes.co.kr/www/news/art/2010/04/201_22429.html

Gay Actor Found Dead in Apparent Suicide. Dostupné z: https://www.koreatimes.co.kr/www/news/nation/2008/10/117_32358.html

KBS cable television cancels transgender show after protests. Dostupné z: <http://www.koreaherald.com/view.php?ud=20120913001251>

Meet Next Top Model's first trans hopeful in Korea. Dostupné z: <http://www.gaystarnews.com/article/meet-next-top-models-first-trans-hopeful-korea200812>

Gay actor's lone fight against prejudice. Dostupné z:

<http://koreajoongangdaily.joins.com/news/article/article.aspx?aid=2922742>

Gay Actor to Go on TV Talk Show With Parents. Dostupné z:

<http://www.hancinema.net/gay-actor-to-go-on-tv-talk-show-with-parents-3225.html>

'Coming Out Changed My Life'. Dostupné z:

<http://www.hancinema.net/-coming-out-changed-my-life--14411.html>

하리수. Dostupné z:

<https://ko.wikipedia.org/wiki/%ED%95%98%EB%A6%AC%EC%88%98>

하리수 충격고백 “트랜스젠더 확인한다고 잠자리 요구하기도” Dostupné z:

<http://news.nate.com/view/20110411n02271>

Transsexual — Qualified for Beauty Contest or Not? Dostupné z:

http://www.koreatimes.co.kr/www/news/nation/2009/07/117_48603.html

최한빛. Dostupné z:

<https://ko.wikipedia.org/wiki/%EC%B5%9C%ED%95%9C%EB%B9%9B>

Cross-dressing musical 'Priscilla' is no drag. Dostupné z:

<http://mengnews.joins.com/view.aspx?aId=2991942>

‘프라이드’, 동성애로 대변한 시대의 변화. Dostupné z:

<http://www.sedaily.com/NewsView/1ODK6300JI>

Internetové zdroje

<http://www.uzis.cz/cz/mkn/index.html>

<http://krdic.naver.com>

<http://top.cafe.daum.net>
<http://chingusai.net>
<http://www.lsangdam.org>
<http://queerinsnu.com>
<http://blog.naver.com/ewhabyunnal>
<http://www.rainbowfish.kr>
<http://queerkorea.org>
<http://chingusai.net>
<http://www.kqcf.org>
<http://www.lgbtpride.or.kr>
<http://queerarchive.org>
<http://pridehouse.kr>
<http://kscrc.org>
<http://ilga.org>
<http://kssc.kostat.go.kr>
<http://www.hancinema.net>